

“सुधिनगाका लागि मौलिकता”

जि.प्र.का.भ.पु.द.नं. ४४/०५९/६०

थेमरिंग मासिक

पूर्णाङ्क : २५७ अंक

सबैको लाईम बेकरी

दक्षिणबाराही, नयाँ थिमि, फोन: ६६३०३२९

यहाँ अर्डर अनुसार केकहरू, बेकरी आइटम तयार गरिनुका साथै कुकिज, मफिन, ब्रेड, दुनोट, बर्गर, पिजा, म:म:, चाउमिन, चिकेन फ्राई, स्यान्डविच, फास्टफुड, सुप, भेज तथा चिकेनका विभिन्न परिकारहरू पाइन्छ ।

बोदेमा स्थलगत सम्पदा चित्रकला प्रतियोगिता

मध्यपुर थिमि, बोदे- मध्यपुर थिमि नगरपालिका ८ नं. वडा कार्यालयको आयोजना तथा अमेजिङ्ग आर्ट एण्ड ट्रेनिङ्ग सेन्टर को सहकार्यमा मध्यपुर थिमि नगरपालिका ब्यापी विद्यालय स्तरीय स्थलगत सम्पदा चित्रकला प्रतियोगिता बोदेमा सम्पन्न भयो । मध्यपुर थिमि नगरका ३१ विद्यालयका १०९ जना छात्र छात्राहरूले प्रतियोगितामा बोदे क्षेत्र अन्तरगतका मुर्त अमूर्त सम्पदाहरूको स्थलगत चित्र क्यान्यासमा उतारेको थियो । चित्र र कला मार्फत बोदेको सम्पदाहरू प्रचारप्रसार तथा छात्रछात्राहरू र अभिभावकहरूलाई कला सम्पदा संरक्षणमा सहभागी गराई जागरण ल्याउने उद्देश्यले बोदेमा दोस्रो पटक सम्पदा चित्रकला प्रतियोगिता आयोजना गरिएको ८ नं वडा सचिव र ज्ञान प्रजापतिले जानकारी दिनु भयो । स्कूल तहबाट नै सम्पदा कला र संस्कृतिमा सचेतना फैलाउने कार्यमा प्रतियोगिता उपयोगी र उपलब्धिमुलक रहेका छन् । प्रतियोगितामा ग्ल्याडस्टोन एकेडेमीका जेनिस बलम्पाकी प्रथम, ईम्यानुयल ई. स्कूलका बाँकी ६ पेजमा

मध्यपुर थिमि बोदेमा तेस्रो वः फेष्टिभल

बाबुकाजी श्रेष्ठ

मध्यपुर थिमि वडा नं. ८ ऐतिहासिक र सांस्कृतिक नगर बोदेमा जेठ १७ गते तेस्रो बोदे वः फेष्टिभल सम्पन्न गरेको छ ।

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका नगरप्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठले विधिवत् रुपमा उदघाटन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा उपप्रमुख

प्रकारका वःहरु सतल, खाजा-नास्ताका प्रकारहरु बिक्री सतलहरु थिए भने लाय्कूमा मध्यपुर फोटोग्राफर संघले ऐतिहासिक फोटो प्रदर्शन गरेका थिए । त्यस्तै मातृभूमि पुस्तकालयबाट स्थानीय र ऐतिहासिक पुस्तकहरु प्रदर्शनी गरि एको पुस्तकालयका व्यवस्थापक संजीव था श्रेष्ठ जानकारी दिनुभयो

विजयकृष्ण श्रेष्ठ, ८ नं. वडाका

वडाध्यक्ष रमेश थापा श्रेष्ठलगायत वक्ताहरूले वः फेष्टिभलको महत्व र पर्यटन विकासमा वः को भूमिका बारे प्रकाश पार्नुभएको थियो ।

मध्यपुर पर्यटन विकास समाजका अध्यक्ष रमेश प्रजापतिको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा बोदे नगरभित्र विभिन्न प्रकारका वःहरु प्रदर्शनी गरिएको थियो ।

वः फेष्टिभलमा विभिन्न

कार्यक्रममा विभिन्न ऐतिहासिक पोष्टर, पेन्टिङ्ग, आर्टहरु प्रदर्शनीमा देखिएका थिए भने नेपाल लिपि गुथि थिमि शाखाले रञ्जना लिपिको क्यालिग्राफी कार्यक्रम राखेका थिए ।

वः फेष्टिभलमा हजारौं दर्शकहरु सहभागी रहेको उक्त कार्यक्रममा विभिन्न प्रकारका वः, चतामरी, योमरीको स्वाद चाखेका थिए र स्थानीय उत्पादन रहेको

जाड, रक्सी, विभिन्न प्रकारको पाकहरूको स्वाद लिएको थिए ।

स्थानीय एवं बाह्य पर्यटकहरूको घुइचो लागेको उक्त कार्यक्रममा पर्यटकहरूले ऐतिहासिक कमलपोखरी, कुमारी पार्क, ऐतिहासिक लाय्कू (दरबार), महालक्ष्मी मन्दिरलगायत विभिन्न सम्दाहरूको अभिलोकन गरेका थिए ।

मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको आयोजना र मध्यपुर पर्यटन विकास समाजको संयोजनमा भएको उक्त तेस्रो बोदे वः फेष्टिभल उक्त कार्यक्रममा सांगेतिक कार्यक्रम गरेको थियो । विभिन्न गायक, कलाकारहरूले सांस्कृतिक नृत्य एवं गीत संगीत प्रस्तुत गरेको आयोजकले जनाएको छ ।

तपाईंहरूकै चिरपरिचित

प्रो. अष्टबज्र बज्राचार्य

एच.बि. ज्वेलर्स

मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ४, शंखधरचोक, फोन: ०१५०९३४९८

Hira Bajra Jewellery

Madhyapur Thimi-4, Shankhadhar Chowk,
Tel: 01-5093418 Email: astabajracharya@yahoo .com
www .facebook .com/hbjewels

र.प्र.नं. ३८१०४१३१४४१९६१ पान नं.: १२६४८१९९६

प्रवेश पिला फार्मसी

मध्यपुर थिमि (नेपाल कोरिया अस्पतालसँगै)

सम्पर्क नं.: ९७०८४७७०४९

हाम्रा सेवाहरू

- रगत जाँच (ल्याब सेवा)
- दन्त सेवा
- घाउ सरसफाई, टाका लगाउने
- साधारण विरामी जाँच
- सुगर, प्रेसर जाँच
- संगिनी सुई

सम्पूर्ण रोगहरूको औषधी सुपथ मूल्यमा पाइन्छ ।

UNIK FLEX PRINT

Sports & Gift House

Madhyapur Thimi-4, Shankhadhar Chowk, Bhaktapur ☎ 01-5093448, 9841285472, 9841394545 ✉ unikflexprint@gmail.com

बाबा सहकारीको रजत वर्ष कार्यक्रम

मध्यपुर थिमि- मध्यपुर थिमि नगर पालिका वडा नं. ४ शंखधरचोक (बायरिलॉ मार्ग) स्थित बाबा वचत तथा ऋण सहकारी संस्था लिमिटेडको रजत वर्ष कार्यक्रम आयोजना गरियो ।

बाबा साकोसका अध्यक्ष उमेश श्रेष्ठको सभापतित्वमा भएको कार्यक्रमको उद्घाटन गर्दै राष्ट्रिय सहकारी महासंघका उपाध्यक्ष डि.बि.बस्नेतले समुदायमा आधारित बाबा साकोसले शेयर सदस्यहरूको आर्थिक उन्नति, सामाजिक विकास, सांस्कृतिक एवं शैक्षिक उन्नयन, स्वास्थ्य सचेतनादेखि व्यक्तित्व एवं नेतृत्व विकासका कार्यमा पुऱ्याएको योगदानको प्रशंसा गर्दै शुभकामना मन्तव्य व्यक्त गर्नुभयो ।

कार्यक्रममा भक्तपुर जिल्ला वचत संघका अध्यक्ष कृष्ण गोविन्द लाखान, मध्यपुर थिमि नगरपालिका सहकारी शाखा प्रमुख अभयन्द्र रंजित, बालकुमारी साकोसका अध्यक्ष तुडलाल श्रेष्ठ, नेफ्स्कुनका पूर्व अध्यक्ष ऋषिराज घिमिरे, बागमती प्रस्कुनका उपाध्यक्ष कल्पना श्रेष्ठ लगायतका अतिथि वक्ताहरूले सफलताकालागि हरपल सहयोगी भन्ने नाराका साथ २५ वर्षअघि स्थापना भएको बाबा साकोसले सहकारीका सिद्धान्त, निति र मुल्यमान्यतालाई आत्मसात् गरि शेयर सदस्यहरूको भलाईका लागि कार्य गरिरहेको भन्दै शुभकामना व्यक्त गर्नुभयो । कार्यक्रममा बाबा साकोसका पूर्व अध्यक्षहरू नविन प्रकाश श्रेष्ठ, रत्नमान श्रेष्ठ, ज्ञानराम श्रेष्ठलाई दोसल्ला सहित विशेष सम्मान गरिएको थियो ।

उक्त कार्यक्रममा बाबा साकोस स्थापनाको २५ वर्ष (रजत जयन्ती) को अवसरमा प्रकाशित स्मारिका समेत लोकार्पण गरिएको थियो । कार्यक्रममा बाबा साकोसमा १ दशक भन्दा लामो समय सम्म निरन्तर कार्यरत कर्मचारीहरू ज्ञानेश्वर कायस्थ, सविना श्रेष्ठ र

गंगाराम श्रेष्ठलाई पनि विशेष सम्मान गरिएको थियो ।

बाबा साकोसले संस्थाको रजत वर्ष कार्यक्रम अन्तर्गत वैशाख २७ गते बृहत रक्तदान कार्यक्रम आयोजना गरिएको थियो । उक्त रक्तदानमा २२ पुरुष र ५ महिला सहित २७ जनाले रक्तदान गरेको संस्थाका अध्यक्ष उमेश श्रेष्ठले जानकारी दिनुभयो ।

त्यसैगरि संस्थाले रजत वर्षको अवसरमा दैनिक प्रयोगमा आउने साचो भुण्डाएउने (किरिङ्ग) पनि सम्पूर्ण शेयर सदस्य, अतिथि एवं स्थानीय बासिन्दालाई वितरण गरिएको थियो । त्यसैगरि रजत वर्ष कार्यक्रम अन्तर्गत मध्यपुर थिमि नगरपालिकाव्यापी अन्तर माध्यामिक विद्यालय स्तरीय चित्रकला प्रतियोगिता पनि आयोजना गरिएको थियो । उक्त चित्रकला प्रतियोगितामा डेढ दर्जन विद्यार्थीहरूको सहभागिता थियो । प्रतियोगितामा ग्ल्याडस्टोन एकेडेमी मिलरोडका छात्र जेनिश बलमपाकी पहिलो, जनप्रेमी मावि कौशलटारका रियान्श श्रेष्ठ दोस्रो, सिद्धार्थ विद्यापिठ गठ्ठाघरकी आरोही मल्ल तेस्रो र चाणक्य माध्यमिक विद्यालय शंखधर चोककी सजना श्रेष्ठले सान्तव्ना पुरस्कार प्राप्त गर्नु भएको थियो ।

विजयी विद्यार्थी र विद्यालयलाई कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि र बाबा साकोसका अध्यक्षले संयुक्त रुपमा पुरस्कार, पदक र प्रमाणपत्र प्रदान गर्नुभएको थियो । संस्थाले रजत वर्षको अवसर पारेर गत वैशाख ३१ गते स्थानीय बालकुमारी मन्दिरमा साभ्र दिपावली गरेको संस्थाका अध्यक्ष उमेश श्रेष्ठले जानकारी दिनुभयो । उक्त रजत वर्ष समारोह कार्यक्रममा संस्थाका संचालक, पूर्वअध्यक्ष, शेयर सदस्य, मित्र सहकारीका अध्यक्ष एवं प्रतिनिधिहरू, संचारकर्मी एवं स्थानीय बासिन्दाको उल्लेख्य उपस्थिति रहेको बाबा साकोसका व्यवस्थापक ज्ञानेश्वर कायस्थले जानकारी दिनुभयो ।

धुन्चोका महिलाहरूलाई एकहप्ते नेतृत्व विकास तालिम

मध्यपुर थिमि- मध्यपुर थिमि नपा ७ धुन्चोहाइटका महिलाहरूको लागि एकहप्ते नेतृत्व विकास तालिम आयोजना गरियो । धुन्चो स्वावलम्बी महिला समूहद्वारा आयोजित कार्यक्रमको लागि मध्यपुर थिमि नपा ७ वडा कार्यलयबाट आर्थिक व्यवस्थापन गरिएको थियो । उक्त तालिमको उद्घाटन मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ७ का वडाध्यक्ष कृष्णकुमार प्रजापतिले गर्नुभएको थियो ।

धुन्चो स्वावलम्बी महिला समूहकी अध्यक्ष कविता शर्मा, सचिव विन्दा पुरी लगायत कार्यसमितिका सदस्य सहित भण्डै दुई दर्जन महिलाहरूले एकहप्ते नेतृत्व विकास तालिम लिएको संस्थाका अध्यक्ष कविता शर्माले जानकारी दिनुभयो । तालिममा सञ्चारकर्मी सागर गुरागाई र उत्तरा नेपालले प्रशिक्षण दिनुभएको थियो । नेतृत्व विकास तालिममा परिचय दिने तरीका, वक्ताको पोशाक, शारीरिक भाषा, उद्घोषण एवं वक्ता

बन्ने व्यक्तिले ध्यान दिनुपर्ने विषय आदिबारे सैद्धान्तिक र व्यवहारिक प्रयोग मार्फत प्रशिक्षण गरिएको संस्थाकी अध्यक्ष कविता शर्माले जानकारी दिनुभयो । उक्त तालिमको समापन गर्दै मथिनपा ७ का वडाध्यक्ष कृष्णकुमार प्रजापतिले तालिमबाट सिकेको सीप र ज्ञान व्यवहारमा लागु गर्न आग्रह गर्दै वडावासीको व्यक्तित्व, नेतृत्वदेखि सिप विकासको कार्यमा वडाले सदैव साथ र सहयोग गर्दै आएको जानकारी दिनुभयो ।

कार्यक्रममा मथिनपा ७ का नगरसभा सदस्य भक्तराज खत्रीले महिला सशक्तिकरण मार्फत सिप विकास गरेर आत्मनिर्भर र स्वावलम्बी बन्न सबै महिलाहरूसँग आग्रह गर्नुभयो । कार्यक्रममा प्रशिक्षक सागर गुरागाईले छोटो तालिम अवधिमा पनि महिलाहरूले प्रयोगात्मक तालिम लिएको भन्दै तालिममा सिकेको सिप र ज्ञान दैनिक व्यवहारमा प्रयोग नगरे ९ दिनमा नौलो हुने र २० दिनमा

विसर्न सक्ने सम्भावना रहेको बताउनु भयो ।

कार्यक्रममा प्रशिक्षार्थी सावित्री थापा राउतले तालिमबाट आफूहरूमा भय कम भई समूहमा आफ्ना कुरा प्रष्ट राख्न सक्ने आधार तयार भएको अनुभव सुनाउनु भयो । नगदेशको बुद्ध विहारमा भएको समापन कार्यक्रममा संस्थाकी सचिव विन्दा पुरीले उक्त तालिमका लागि धुन्चो स्वावलम्बी महिला समूहकी अध्यक्ष कविता शर्माले आफ्नो निजी घरको कोठा उपलब्ध गराउनु भएको जानकारी दिनुभयो ।

कार्यक्रममा आयोजक संस्थाकी सचिव विन्दा पुरी नेपाल खेलकुद महासंघ भक्तपुर जिल्ला सदस्यमा नियुक्त हुनुभएकोले आयोजकले प्रमाणपत्र सहित विशेष सम्मान गरेको छ । कार्यक्रमकी सभापति कविता शर्माले महिलाहरूलाई उच्चमशील, आत्मनिर्भर एवं स्वावलम्बी बनाउनका लागि नेतृत्व विकास तालिम फलदायी भएको बताउनु भयो ।

पत्रकारितामा AI को प्रयोग बारे तालिम

मध्यपुर थिमि- आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघ (फोनिज) बागमती प्रदेशको आयोजनामा जेठ २३ र २४ गते बोदे स्थित नर्थ प्वाइन्ट मलमा सम्पन्न भयो ।

संस्थाका अध्यक्ष युवराज श्रेष्ठको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रमको पहिलो सत्रको उद्घाटन मध्यपुर थिमि नगर पालिकाका नगरप्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठले गर्नुभयो । उहाँ AI को माध्यमबाट सबैलाई प्रशिक्षित गराउनु पर्ने र स्थानीय तहमा पनि AI को प्रविधि प्रयोगमा ल्याउन जरुरी भएको बताउनुभयो ।

दुई दिनसम्म चलेको उक्त तालिममा आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघ (फोनिज)का केन्द्रिय महासचिव समीर बलामीले प्रशिक्षण दिनु भएको थियो । तालिममा ८१ जना महिला पुरुष संचारकर्मीहरू सहभागी रहेको उक्त तालिममा समापन समारोहका प्रमुख अतिथि बागमती प्रदेश सांसद माननीय सुरेश श्रेष्ठले सहभागीहरूलाई प्रमाण पत्र प्रदान गरेको थियो । प्रमाणपत्र वितरणकै क्रममा अहिलेको समयमा AI ले हामीसबैलाई अगाडि लगेको छ तर सही, सत्य कुरा लेख्न डराउनु

पर्दैन र कुनै पक्ष लिएर नलेख्न संचारकर्मीहरूसँग आग्रह गर्नुभयो । कार्यक्रममा नेवा: पत्रकार राष्ट्रिय दबूका केन्द्रिय अध्यक्ष नृपेन्द्रलाल श्रेष्ठ, पत्रकार महासंघ भक्तपुरका अध्यक्ष सुन्दर शिल्पकारलगायत वक्ताहरूले मन्तव्य दिनु भएको थियो ।

आदिवासी जनजाति पत्रकार महासंघ भक्तपुर शाखाका सचिव दीपक कायस्थले स्वागत गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा फोनिज बागमतीका महासचिव राजु नापितले कार्यक्रम संचालन गर्नु भएको थियो । बागमती प्रदेशको पूर्ण बैठक पनि सम्पन्न गरेको थियो ।

भक्तपुर इन्टरनेशनल अस्पताल, कौशलटार

यस अस्पतालमा विभिन्न विषयका विशेषज्ञ डाक्टर ५२ जना प्राविधिक रप्रशासनिक गरी करीब १०० जना कर्मचारीहरूबाट सेवा प्रदान गर्दै आइरहेको छ । अस्पतालमा निम्न प्रकारका सेवाहरू उपलब्ध छ ।

■ हाडजोर्नी तथा नशा रोग	■ छाला रोग, युरोलोजी	■ यौन तथा चर्मरोग
■ स्त्री रोग	■ जनरल फिजिसियन	■ बालरोग
■ न्यूरो	■ सुगर तथा थाइराइड रोग	■ दन्तरोग तथा मुटुरोग
■ मानसिक रोग	■ मृगौला रोग	■ खोप टि.बि. रोग तथा
■ आँखा रोग	■ छाती तथा फोक्सो रोग	■ परिवार नियोजन सेवा
■ नाक, कान तथा घाटी रोग		

भक्तपुर इन्टरनेशनल अस्पतालका विशेषताहरू

- जेष्ठ नागरिकलाई निःशुल्क सुगर परीक्षण
- गरिब, अनाथ, असहाय एवं अपा हरूलाई पालिकाको सिफारिसमा निःशुल्क उपचार हुने ।
- जेष्ठ नागरिकलाई विशेष छुटको न्यवस्था ।
- विशेष छुटमा होलबडी चेकअप
- ५० शैयाको अस्पताल

AMBULANCE NO. 9861991100

BHAKTAPUR INTERNATIONAL HOSPITAL

Kausaltar, Bhaktapur, Ph. 01-6637171/01-6637272
tihospital2021@gmail.com, www.bihospital.com.np

संस्थागत विद्यालय सञ्चालकको लगानी सुरक्षित हुनुपर्छ : पूर्वशिक्षामन्त्री पौडेल

सागर गुरागाई

मध्यपुर थिमि- पूर्वशिक्षामन्त्री एवं संघीय सांसद देवेन्द्र पौडेलले संस्थागत विद्यालय सञ्चालकहरुल लाखौं-करोडौं लगानी गरेर विद्यालय सञ्चालन गरेकाले र जसले उनीहरुको लगानीको सुरक्षा गर्नुपर्ने बताउनु भएको छ । निजी तथा आवाशिय विद्यालय अर्गनाइजेशन नेपाल (प्याब्सन) सूर्यविनायक नगर कार्यसमिति भक्तपुरद्वारा प्याब्सनका पदाधिकारीहरुलाई बधाई तथा सम्मान कार्यक्रमलाई सम्बोधन गर्दै पूर्वमन्त्री पौडेलले उक्त विचार व्यक्त गर्नुभएको छ ।

सूर्यविनायक नगर प्याब्सनका अध्यक्ष विनोद काफ्लेको सभापतित्वमा भएको उक्त कार्यक्रममा प्याब्सनका केन्द्रिय अध्यक्ष एवं पदाधिकारी, प्रदेश अध्यक्ष, बागमती प्रदेशका १३ जिल्लाका अध्यक्षहरु, काठमाडौं उपत्यकाका तीन जिल्ला एवं सबैपालिकाका अध्यक्ष, पदाधिकारी एवं सदस्यहरुलाई सम्मान एवं बधाई दिदै कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि पूर्वमन्त्री पौडेलले विद्यालय शिक्षा ऐनले सामुदायिक विद्यालयका शिक्षक एवं संस्थागत विद्यालय सञ्चालकलाई विभेद गर्नु नहुने विचार व्यक्त गर्नुभयो । उक्त बधाई तथा सम्मान कार्यक्रममा प्याब्सनका केन्द्रीय अध्यक्ष कृष्णप्रसाद अधिकारीले प्याब्सनका सदस्यहरुद्वारा सञ्चालित विद्यालयको स्तरोन्नति, कोष निर्माणदेखि गुणस्तरीय शिक्षासागै असल संस्कारका लागि संस्थागत विद्यालय सञ्चालक एवं शिक्षकहरुले तालिमलाई निरन्तरता दिनु पर्नेमा जोड दिनु भयो ।

कार्यक्रममा प्याब्सनका केन्द्रीय सहअध्यक्ष गोपाल प्रसाद आचार्यले सूर्यविनायक नगर प्याब्सनले सबै संस्थागत विद्यालय सञ्चालकहरुलाई एकै थलोमा भेला गरेर बधाई एवं सम्मान गरेकोमा प्रशन्नता व्यक्त गर्नुभयो । कार्यक्रममा प्याब्सन केन्द्रीय कार्यसमितिकी वरिष्ठ उपाध्यक्ष दिपीका रिमाल थापाले सूर्यविनायक नगर प्याब्सनको कार्यको प्रशंसा गर्दै ६ वर्ष अघि स्थापना भएको सूर्यविनायक नगर प्याब्सनले राष्ट्रिय

स्तरको सम्मान कार्यक्रम आयोजना गरिरहेको भन्दै शुभकामना मन्तव्य व्यक्त गर्नुभयो । केन्द्रीय उपाध्यक्ष एवं तालिम संयोजक सन्तोषमणि न्यौपाने, केन्द्रीय महासचिव आर.वी. कटुवाल, प्याब्सन कर्णाली प्रदेशका अध्यक्ष नोख बहादुर खत्री, प्याब्सन काठमाडौं अध्यक्ष नवराज भट्ट लगायतका सम्मानित व्यक्तिहरुले संस्थागत विद्यालयले आफ्नै स्रोत र साधन प्रयोग गरी विद्यार्थीहरुलाई गुणस्तरीय शिक्षासागै असल संस्कार र सीप प्रदान गरिरहेको जानकारी दिदै सूर्यविनायक नगर प्याब्सनद्वारा आयोजित बधाई एवं सम्मान कार्यक्रम राष्ट्रिय स्तरको गरिमामय भएको धारणा राख्नु भयो ।

कार्यक्रम संयोजक एवं सूर्यविनायक नगर प्याब्सनका प्रमुख सल्लाहकार दिनेश मैनालीले संस्थागत विद्यालयका समस्या, शिक्षा ऐन, अबको कार्यनीतिबारे छोटोमा बुदागत जानकारी दिदै सबैको साथ, सहयोग र एकताबाट प्याब्सन सुदृढ हुने बताउनु भयो । सूर्यविनायक नगर प्याब्सनका अध्यक्ष विनोद काफ्लेले नगरको वार्षिक कार्ययोजना २०८२ बुदागत रुपमा प्रस्तुत गर्दै शिक्षा राष्ट्र निर्माणको आधारशिला भएको बताउनु भयो । अध्यक्ष काफ्लेले विगतमा सूर्यविनायक नगर प्याब्सनका तात्कालिन अध्यक्ष दिनेश मैनालीलाई उत्कृष्ट नगर अध्यक्षमा सम्मानित गरिएको स्मरण गर्दै गुणस्तरीय शिक्षा मार्फत सचेतना, असल संस्कार, सीप विकास, प्रिन्सिपल एवं शिक्षक र विद्यार्थीहरुलाई विभिन्न तालिमको आयोजना गरिने जानकारी दिनुभयो । अध्यक्ष काफ्लेले सूर्यविनायक नगर प्याब्सनले सामाजिक उत्तरदायित्व अन्तर्गत विगतमा धादिङ, गोर्खा लगायतका जिल्लामा गएर पाठ्यपुस्तक, पोशाक, भोला, फर्निचनर, कम्प्युटर आदि सहयोग गरेको जानकारी दिनुभयो । सूर्यविनायक नगर प्याब्सनका सचिव खुम शर्माले सञ्चालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रममा सूर्यविनायक नगर प्याब्सनका उपाध्यक्ष भोला चौधरीले संस्थाको हाल सम्मको गतिविधि सहित उपस्थित सबैलाई स्वागत

गर्नुभएको थियो ।

नगरकोट स्थित होटल हिलसाइडमा भएको उक्त कार्यक्रममा प्याब्सनका केन्द्रिय अध्यक्ष, सहअध्यक्ष, वरिष्ठ उपाध्यक्ष, उपाध्यक्षहरु, महासचिव, कोषाध्यक्ष, उपमहासचिव, सदस्यहरु, प्रदेश अध्यक्षहरु, जिल्ला अध्यक्षहरुको उल्लेख्य उपस्थिति रहेको थियो । कार्यक्रममा सुप्रिम मोटर्स, एम्बिसन गुरु लगायतका प्रतिनिधिहरुले शुभकामना सहित आफ्नो उत्पादनको बारेमा जानकारी दिएका थिए । यसैबिच प्याब्सन केन्द्रिय समितिको पछिल्लो बैठकबाट प्याब्सनका केन्द्रिय सदस्य सुरेन्द्र तुब्जा

श्रेष्ठलाई केन्द्रिय सचिवालय सदस्यमा मनोनित गरिएको प्याब्सनका केन्द्रिय कोषाध्यक्ष गणेशबाबु पोखरेलले जानकारी दिनुभयो ।

हाल प्याब्सन केन्द्रिय कार्यसमितिको वरिष्ठ उपाध्यक्ष दिपिका रिमाल, कोषाध्यक्ष गणेशबाबु पोखरेल, उपमहासचिव भुवनलाल श्रेष्ठ, केन्द्रिय सचिव चन्द्रकुमार अधिकारी, केन्द्रिय सचिवालय सदस्य सुरेन्द्र तुब्जा श्रेष्ठ लगायतका शिक्षाकर्मीहरु भक्तपुर जिल्लाबाट प्याब्सनको केन्द्रमा प्रतिनिधित्व गरिरहनु भएको प्याब्सन भक्तपुरका कार्यालय प्रमुख अंकित पोखरेलले जानकारी दिनुभयो ।

राय सुभाबको लागि नगरवासीहरुमा अनुरोध

यस मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको आगामी आ.व. २०८२।०८३ का लागि वार्षिक नीति तथा कार्यक्रम र बजेट निर्माण कार्य भईरहेको हुँदा २०८२ जेष्ठ मसान्त भित्र देहायको Google Form वा नगरपालिकाको कार्यालय वा नगरपालिकाको ईमेल ठेगाना madhyapurthimimun@gmail.com मार्फत राय सुभाब प्रदान गरिदिनु हुन सम्पूर्ण राजनीतिक दल, संघ संस्था, नागरिक समाज, गैर सरकारी संस्था, पेशागत संघ, संस्था सम्बन्धित सरोकारवाला स्वदेश, विदेशमा रहनु भएका सम्पूर्ण नगरवासीहरुमा अनुरोध छ ।

स्थानीय सरकार
मध्यपुर थिमि नगरपालिका
मध्यपुर थिमि नगरपालिका
नगरकार्यपालिकाको कार्यालय
मध्यपुर थिमि, भक्तपुर, बागमती प्रदेश, नेपाल

“नेपाली कला, संस्कृति र भेषभूषालाई माया गरौं”

सरगम ड्रेस हायर सेन्टर

मध्यपुर थिमि न.पा.-४, शंखधरचोक, दक्षिणबाराही मार्ग

प्रो. दिपक बज्राचार्य

९८४९१७४५६
९८०३०७५५१

सेवाहरु:

यहाँ विभिन्न जन-जातिको नृत्य पोशाक भाडामा पाइन्छ । साथै अर्डर अनुसार नृत्य पोशाक पनि तयार गरिन्छ ।

जि.प्र.का.भ.पु.द.नं. ४४/०५९/६०, गो.हु.द.नं. २४/०६०/६९

छोरामान्छेसँग पैसा अनि छोरी मान्छेसँग बैस हुञ्जेल मात्रै दुनियाँ अधि पछि लाग्ने, त्यसपछि जब पैसा अनि बैस सकिन्छ नि तब आफ्नो छाँया र आफू बाहेक कोही हुँदैन ।

- अज्ञात

सम्पादकीय

सामाजिक दबाब स्वतन्त्र पत्रकारहरू

पछिल्ला कैयौं घटनाले स्वतन्त्र पत्रकारितामाथि सामाजिक दबाब बढ्दै छ । विशेष गरी देशका दुर्गम तथा ग्रामीण क्षेत्रमा काम गर्ने पत्रकारलाई सामाजिक दबाब, जातीय भेदभाव र सुरक्षाको अभावले काम गर्न कठिन हुँदै छ । कुनै अमुक समुदाय वा संगठनको गलत क्रियाकलापबारे समाचार सम्प्रेषण गर्दा पत्रकार आफै निशाना बन्ने गरेका धेरै उदाहरण छन् । त्यस्तो सामाजिक दबाबसामु पत्रकारिताको आफ्नो स्वतन्त्रता र कानुनी अधिकार बारे कुनै सुनुवाइ हुँदैन ।

पत्रकारिताबारे जनमानसमा फैलिएको भ्रम एवं अफवाहको कसीमा दाज्ने काम मात्र हुने गर्छ । कतिपय अवस्थामा पहिले पत्रकारलाई आफै समाचार सम्प्रेषण गर्न लगाएर पछि अप्ठ्यारो अवस्था आउदा मिडियाले तोडमोड गरेर मिथ्या समाचार सम्प्रेषण गरेको हो भन्ने तरिकाबाट मानमर्दन गर्ने प्रवृत्ति बढ्दो छ । त्यसो त मिडिया स्वयम् पनि स्वतन्त्रताको प्रयोगमा जिम्मेवार भि नबन्दा सामाजिक रुपबाट आलोचना खेप्न बाध्य बनेका छन् । तथ्यहीन समाचार, उटपट्याङ्ग प्रकृतिका शीर्षक, चरित्र हत्या गर्ने खालका अफवाह र भ्रामक सामग्रीले पत्रकारितामा नैतिकताको 'गम्भीर प्रश्न उठाएको छ । चाँडै 'भाइरल' हुने निहुँमा बढीभन्दा बढी तथ्यविहीन सामग्री सार्वजनिक हुने गर्छन् । यस्ता सामग्रीबाट एकातिर समाजमा मिथ्या सूचना सम्प्रेषण भई सामाजिक घृणा फैलाउने सम्भावना बढ्दो छ भने अर्कातिर अव्यावसायिक र पेसाविरोधी अभ्यासले निश्चय पनि व्यवहारतः प्रेस स्वतन्त्रताको मूल्य घटाइरहेको छ । यही कुरालाई रोक लगाउन खोज्दा पनि कतिपय सन्दर्भमा प्रेस स्वतन्त्रतामा अड्कु लगाइयो भनेर आलोचना हुँदै पुनः मिथ्या प्रचार बढ्ने गरेको पाइन्छ ।

प्रेस स्वतन्त्रतासँगै गासिएर आउने प्रेस उत्तरदायित्वको सबालमा पनि नेपाली पत्रकार बढी जागरुक हुनुपर्ने भएको छ । किनकि स्वतन्त्र प्रेस हुनु भनेको पत्रकारलाई जुनसुकै कुरा लेख्न छुट दिनु होइन । पत्रकारको लेखाइ सधैं तथ्यमा आधारित भई सत्य र निष्पक्ष हुनै पर्छ । आफ्नो आचारसंहितालाई अनुसरण गरी तथ्यको पुष्टि, स्रोतको सुरक्षा, सबैमा समान दृष्टिकोण, शिष्ट र मर्यादित भाषाको प्रयोग आदिमा लेखनी बढाउन सकियो भने निश्चय पनि 'जागरिक प्रेस स्वतन्त्रता' को प्रत्याभूति हुन्छ । यस्तै राजनीतिक प्रभावबाट मुक्ति, विद्यमान सञ्चारसम्बद्ध कानुनको पुनरवलोकन, समानुपातिक विज्ञापन नीतिको पूर्ण कार्यान्वयन र मिडिया साक्षरतामा अभिवृद्धि गरेर पनि प्रेस स्वतन्त्रताको व्यावहारिक पक्षमा सुदृढीकरण गर्न सकिन्छ ।

प्रेस स्वतन्त्रता भन्ने विषय कुनै एक दिनको मात्रै उपलब्धि नभई निरन्तर अभ्यास, सङ्घर्ष र सुधारबाट प्राप्त परिणाम हो । यसको रक्षाका लागि सबै व्यावहारिक तवरबाट 'सत्य' को पक्षमा उभिनु पर्छ । असत्य, फुट र मिथ्यापरक प्रचारको जगजगी भइरहेको वर्तमान समयमा सत्य पचाउने जमात अलि कम छ ।

मिडियाले त्यही सत्य पचाउने जमातको सहारामा सबैमाभक्त सत्य बोल्न, लेख्नु र सार्वजनिक गर्न विशेष योगदान पुर्‍याउनु पर्छ । यसो गर्न सकियो भने समाजमा मिडियामाथिको विश्वसनीयता बढ्न गई व्यावहारिक प्रेस स्वतन्त्रता सुनिश्चित हुने गर्छ ।

नेपाली चाहना

स्वतन्त्रता र सुविधा

सागर गुरागाई

आजको मान्छे, त्यो जहासुकै र जुनसुकै कुनामा रहेको होस्, उसलाई निर्देशित गर्ने दुई वटा विशिष्ट तत्व छन् : स्वतन्त्रता र सुविधा । आफ्ना व्यक्तिगत मामिलामा राज्य, समाज, धर्म, जात, देश वा परम्परागत मूल्य प्रणालीको नियन्त्रणबाट मान्छे स्वतन्त्रता खोजिरहेको छ । कुन विधा रोजेर पढ्ने, कस्तो रोजगारी गर्ने वा कस्तो पेसा अपनाउने, कुन देश र क्षेत्रमा बसोबास गर्ने, कोसाग प्रेम र विवाह गर्ने, कति सन्तान जन्माउने, एउटैसाग जीवन बिताउने सम्भौता गर्ने या मन नमिलेपछि श्र छुट्टिने, कस्तो सर कार मन पराउने, कस्तो पार्टी र नेतालाई मत दिने. कहा घुम्ने, कस्तो लुगा लगाउने जस्ता कुरा आफै निर्णय गर्न पाउछ कि अरु पक्षले बाधा पुर्‍याउछन् र सम्भौता गर्नु पर्छ मन्ने कुराले मानिस स्वतन्त्र छ कि छैन भन्ने कुराको मापन गर्छ । के तपाईले इच्छा अनुसार ढ शिक्षा हासिल गर्न पाउनुभएको छ ? के आफ्नो इच्छा अनुसार कला सिर्जना गर्न, संगीत वा खेलकुदमा सहभागी हुन, हिमाल चढ्न या अरु ठाउँ घुम्न अथवा देशभित्र बाहिर चाहेको ठाउँमा बसाइ सार्न पाउनुभएको छ ? अहिलेको मानिसले यो स्वतन्त्रताको उपाभोग गर्न सकेको छ कि छैन भन्ने कुराले हामी कहा छौं भन्ने निर्धारण गर्छ । के हामी एक सय, ५० वा ३० वर्ष पहिलेभन्दा अहिले यस्तो स्वतन्त्रताको उपभोग गर्न सक्षम छौं ? या यसभन्दा अगाडि यस्तो स्वतन्त्रता थियो, अहिले यो अवस्था संकुचित भएको छ ? के संसद् वा सरकारी तथा सार्वजनिक क्षेत्रमा तपाईंको प्रतिनिधित्व सही ढगले भएको तपाईंले अनुभूत गर्नुभएको छ ? कि त्यसले मानिसलाई थप बन्धनतिर लगेको छ ? के हाम्रो संविधान, राज्य प्रणाली, प्रशासन, कानुन र न्याय प्रणाली, विद्यालय, परिवार, आफन्तको गोलो, समाज र देशले मानिसलाई यस्तो स्वतन्त्रताको प्रत्याभूति गरेको छ ? एक सय वर्ष या ५० वर्षअगाडि यस्तो स्वतन्त्रताको तह कस्तो थियो र अहिले कस्तो छ ? के

स्वतन्त्रतालाई तपाई बसोबास गर ेको भूगोल, तपाईंको जात या लैंगिकता, तपाईंले अपनाएको धर्म, तपाईंको वर्गीय हैसियत, तपाईंको पढाइको स्तर, तपाईंको राजनीतिक या शक्ति केन्द्रमा पहुच जस्ता कुरा ले खुम्च्याएका छन्, ? या तपाई बाचिरहेको समाजमा कसैले यस्तो स्वतन्त्रता अलि बढी उपभोग गर ेको र कसैले यस्तो स्वतन्त्रता पनि समाजको शक्ति सम्बन्धका कार णले कम उपभोग गर्न पाएको या वञ्चितकरणमा परेको अवस्था छ ? यी प्रश्नको जवाफ नै हामीले गर्ने बहसलाई निश्चित निष्कर्षमा पुर्‍याउने उपाय हो । आजको मानिसले खोजेको अर्को कुरा चाहि उच्च गुणस्तरको जीवन हो । सबैको चाहना हुन्छ, आफूले प्रत्यक्ष देखेका वा सञ्चारका माध्यमबाट सुने बुझेको उच्चस्तरीय जीवनस्तर अनुसार आफूले पनि जीवन बिताउन पाइयोस् । तपाईंलाई कुनै विकसित र धनी देश र समाजको कुनै व्यक्तिले उपभोग गर्ने अत्याधुनिक जीवनशैली र सुविधा उपभोग गर्ने अधिकार छ । घर आर ामदायी होस् । चिसो तातोले दुःख नदेओस् । लामखुट्टेबाट डराई डर आई सुत्नु नपरोस् । तातो र ताजा खाना कम्तीमा दुई छाक सहजै उपलब्ध होस् । सञ्चारका साधनहरु टिभी र सेलफोन होस् । परिवारका सदस्यलाई अलग अलग रुपमा ऐकान्तिकता कायम गर्न मिल्ने या गोपनीयता कायम हुने कोठाहरु होऊन् । बालबालिका हुर्काउन सहज होस् । सवारीसाधनमा पहुच होस् । पैसा तिरितरी विषादी हालेको र रोगी बासी खानेकुरा खान नपरोस् । बाहिर हिाड्दा समाज सुहाउदो कपडा जुत्ता लगाउन सकियोस् । साथीभाइ आफन्त जम्मा भएर कहिलेकही रमाइलो गर्न पुगोस् । कम्तीमा छ महिना वर्ष दिनैमा एक पटक यसो घुमघाममा निस्कन सकियोस् । बालबालिकाको पढाइ स्तरीय विद्यालयमा होस् । उपचार गर्न नसकेर दुःख नपाइयोस् । र ाज्यका ऐन कानुन र नीतिहरु सबैलाई समान रुपमा लागु हुन्छन् कि प्रशासनले तजबिज अनुसार लागु गर्छ ? आज समाजमा जे जति

असन्तोष छ, त्यो यही 'हुन सक्ने र वास्तवमा 'भएको उन्नतिको विचको खाडलले सिर्जना गरेको हो । मान्छेहरु पुरानो समय पो राम्रो थियो कि भन्ने जुन प्रचार गर्दै छन्, त्यो वास्तवमा विचारधारात्मक र कल्चरल मेनुपुलेसनको प्रभावबाहेक केही होइन । निराश भएका मान्छे आत्महत्या गर्छन्, निराश भएको समाज पनि यस्तै उल्टो विचारबाट प्रभावित हुन्छ र आत्महत्याका लागि लालायित हुन्छ । यता नेपालमा केही समयदेखि सडक र सञ्जालमा जसरी पुरातन कट्टरता देखा पर ेको छ, त्यसले यही आत्महत्याको प्रवृत्ति सङ्केत गर्छ । पहिलो हो, स्वतन्त्रताको खोजीको सन्दर्भ, यस पक्षबाट हेर्दा हामीले यो ३० वर्षमा अभूतपूर्व रुपमा फड्को मारेका छौं । परम्परागत निर्वाहमुखी अर्थतन्त्रले धान्न छाडेर मानिस गाउँबाट सहर र सहरबाट विश्वका अनेक महानगरमा ओइरिदै गएका छन् । श्रम आप्रवासनदेखि विकसित देशमा स्थायी बसोबासका लागि जाने क्रम बढ्दो छ । कमाइ गरेर आफ्नो परिवार र व्यक्तिगत जीवनमा स्वतन्त्रता र खुसी खोज्न मान्छे १० औं वर्ष विकसित देशमा अवैध रुपमा बसेको छ, वैध हुन सङ्घर्ष गरेको छ र बिस्तारै उतै आफ्नो परिवार सिफ्ट गरेको छ । कमाइ गर्न जानेहरु कमाएर फर्केका छन्, सन्तानलाई राम्रो शिक्षा दिएका छन्, नगर या उपनगरतिर घरघडेरी जोडेका छन् । पहिलेभन्दा राम्रो लगाएका छन् । देश र समाजसापेक्ष इज्जतिलो जीवन बिताएका छन् । यही पक्ष विकसित हुदै जादा केटाकेटीको बिहेको उमेर बढ्दै गएको छ । आफैले आफ्ना लागि जीवनसाथी रोज्ने क्रम हुवातै बढेको छ । अब त प्रेम नगरी अर्काले जुराइएको बिहे गर्नेको संख्या निकै घटेको छ । चित्त नबुभ्दा अलगिएर बस्नेको संख्या बढेको छ । आफ्नो कुल र परम्पराभन्दा बाहिर निस्केर आफ्ना लागि पतिपत्नी छेनीट गर्नेको संख्या बढेको छ । महिला घरको चौघेर ाबाट बाहिर निस्केको मात्र छैनन्, आफ्नो जीवन आफ्नै कमाइमा धानिनु पर्छ भन्दै विदेसिएका छन्, बाँकी ६ पेजमा

नेपालको राजनीतिक अस्थिरता

- इन्द्रनारायण न्हुधे श्रेष्ठ

अर्को अंकको बाक्यांस

नेपालको विविधतालाई प्रतिबिम्बित गर्दै असंख्य क्षेत्रीय र जातीय दलहरूको उदयले राष्ट्रिय शासनलाई जटिल बनाउँछ । वैचारिक भिन्नता वा नेताहरू बीचको शक्ति संघर्षका कारण राजनीतिक दलहरू बारम्बार विभाजित हुन्छन् । कडा दल परिवर्तन विरोधी कानूनको अभावले बारम्बार निष्ठा परिवर्तन हुदै गएको छ, राजनीतिक स्थिरता र सार्वजनिक विश्वास कमजोर भएको छ ।

संघीयता र उप-राष्ट्रिय शासन :

नेपालको संघीयतामा संक्रमण एक महत्वपूर्ण राजनीतिक र प्रशासनिक परिवर्तन थियो । यद्यपि, कार्यान्वयन असमान र चुनौतीहरूले भरिएको छ । संघीय, प्रादेशिक र स्थानीय सरकारहरू बीच शक्ति र स्रोतहरूको वितरण अस्पष्ट छ । प्रादेशिक सरकारहरूमा पर्याप्त वित्तीय स्वायत्तताको अभाव छ र तिनीहरू प्रायः बजेट विनियोजनको लागि केन्द्रमा निर्भर हुन्छन् ।

यो अस्पष्टताले सरकारका विभिन्न तहहरू बीच बारम्बार द्वन्द्व निम्त्याएको छ । यसबाहेक, प्रान्तीय स्तरमा अनुभवी नेतृत्वको अभावले प्रभावकारी शासनलाई अझ बाधा पुऱ्याउँछ । स्थानीय स्तरमा राजनीतिक गतिशीलता राष्ट्रिय दलहरूबाट धेरै प्रभावित हुन्छ, जसले गर्दा स्थानीय शासन संरचनाहरूमा पनि अस्थिरता हुन्छ ।

पहिचान राजनीति र सीमान्तीकरण :

नेपाल विविध जातीय, भाषिक र क्षेत्रीय समूहहरू भएको विविधतायुक्त देश हो । यद्यपि, राजनीतिक संरचनाहरू ऐतिहासिक रूपमा उच्च जातका पहाडी अभिजात वर्गको प्रभुत्वमा रहिआएको छ । यसले मधेसी, जनजाति, दलित र महिला लगायत सीमान्तकृत समुदायहरूबाट बढी प्रतिनिधित्वको माग निरन्तर बढ्दै गएको छ ।

पहिचानमा आधारित संघीयता र समानुपातिक समावेशीकरणका आन्दोलनहरूले राजनीतिक आन्दोलन र अवरोधहरू निम्त्याएको छ । यी समूहहरू प्रायः मुलधारका राजनीतिक प्रक्रियाहरूबाट बहिष्कृत भएको महसुस गर्छन्, र तिनीहरूको गुनासोहरू राजनीतिक नेताहरूले छोटो अवधिको लाभको लागि शोषण गर्छन् । समावेशीकरणका

वाचाहरू पूरा गर्न असफल हुदा असन्तुष्टि बढ्छ र राजनीतिक अशान्ति निम्त्याउँछ ।

सामाजिक आर्थिक कारकहरू :

राजनीतिक अस्थिरताको प्रमुख कारण कमजोर आर्थिक प्रदर्शन हो । उच्च युवा बेरोजगारी, विदेशी रेमिट्यान्समा निर्भरता र सीमित औद्योगिक वृद्धिले सार्वजनिक अपेक्षाहरू पूरा गर्ने राज्यको क्षमतालाई कम गर्छ । निराश नागरिकहरू - विशेष गरी युवाहरू - राजनीतिक कारणहरूको लागि सजिलै परिचालन हुन्छन् ।

नेपालमा भ्रष्टाचारको उच्च स्तर पनि छ, जसले राजनीतिक संस्थाहरूमाथि जनताको विश्वासलाई कमजोर बनाउँछ । सार्वजनिक सेवा प्रवाह कमजोर छ, र स्वास्थ्य, शिक्षा र पूर्वाधार जस्ता आधारभूत सेवाहरू अपर्याप्त छन् । यी कारकहरूले र राजनीतिक विरोध र आन्दोलनको लागि उर्वर भूमि सिर्जना गर्छन्, जसले गर्दा अचानक राजनीतिक परिवर्तनको सम्भावना बढ्छ ।

नागरिक समाज, मिडिया र सार्वजनिक दबाब

नेपालको नागरिक समाज राजनीतिक पात्रहरूलाई जवाफदेही बनाउन सचेत र सक्रिय छ । परम्परागत र डिजिटल दुवै मिडियाले भ्रष्टाचार र कुप्रवृत्तको पर्दाफास गर्न महत्वपूर्ण भूमिका खेल्छन् । सामाजिक सञ्जाल प्लेटफर्महरूले असहमतिको आवाजलाई बढावा दिन्छन्, राजनीतिक घोटालाहरू द्रुत रूपमा फैलाउँछन् र जनमत परिचालन गर्छन् ।

नागरिकहरूमा बढ्दो राजनीतिक चेतनाले सरकारहरूलाई व्यापक समर्थन बिना वाचन गाह्रो बनाएको छ । नागरिक समाज र मिडिया कथाहरूद्वारा आकार दिइएको जनमतले प्रायः नेताहरूलाई औपचारिक अविश्वासको मत बिना नै राजीनामा दिन वा आफ्नो मन्त्रिपरिषद् पुनर्गठन गर्न बाध्य पार्छ ।

भूराजनीतिक र बाह्य प्रभावहरू :

भारत र चीन बीचको नेपालको रणनीतिक स्थानले यसलाई बाह्य राजनीतिक प्रभावको लागि विशेष रूपमा संवेदनशील बनाउँछ । दुवै देशहरूले नेपालको राजनीतिक मामिलामा सक्रिय संलग्नता कायम राख्छन्, फरक-फरक समयमा फरक-फरक दल र नेताहरूलाई समर्थन गर्छन् । अनुमानित वा वास्तविक विदेशी हस्तक्षेप घरेलु राजनीतिक बहसहरूमा एक सामान्य विषय हो ।

अन्तर्राष्ट्रिय सहायता एजेन्सीहरू र विकास साझेदारहरूले पनि नेपालको नीतिगत एजेन्डालाई प्रभाव पार्छन् । सहायता वा पूर्वाधार लगानीसाग जोडिएका सर्तहरू - जस्तै मिलेनियम च्यालेन्ज कर्पोरेशन बहसमा देखिएका - राजनीतिक रूपमा आरोपित मुद्दाहरू बन्छन् जसले समाजलाई धुवीकरण गर्छ र सरकारहरूलाई अस्थिर बनाउँछ ।

निष्कर्ष :

नेपालमा तीव्र राजनीतिक परिवर्तनहरू कुनै एक कारकको परिणाम होइनन् तर ऐतिहासिक, सांस्कृतिक, कानुनी, संस्थागत र बाह्य शक्तिहरूको जटिल अन्तरक्रियाको परिणाम हुन् । द्वन्द्वको विरासत, कमजोर राजनीतिक संस्थाहरू, खण्डित दल प्रणालीहरू र बढ्दो सार्वजनिक असन्तुष्टिले राजनीतिक वातावरणमा योगदान पुऱ्याएको छ जहाँ अस्थिरता अपवादको सट्टा सामान्य हो ।

अझ स्थिर राजनीतिक भविष्य निर्माण गर्न, नेपालले धेरै तहमा सुधारहरू गर्नु पर्छः लोकतान्त्रिक संस्थाहरूलाई सुदृढ

यस वर्षको 'सेन स्मृति पत्रकारिता पुरस्कार' घोषणा

मध्यपुर थिमि- शहिद पत्रकार कृष्ण सेन 'इच्छुक'को स्मृतिमा स्थापित 'सेन स्मृती पत्रकारिता पुरस्कार २०८२' पत्रकार एवम लेखक नरेन्द्रजंग पिटरलाई दिइने घोषणा गरेकोछ । शहिद पत्रकार कृष्ण सेन 'इच्छुक'को २३ औं स्मृति दिवसका अवसरमा प्रेस सेन्टर नेपालले आयोजना गरेको एक कार्यक्रममा उक्त घोषणा गरिएको हो । पिटर वामपन्थी पत्रकारसंगै लेखक र

विश्लेषक पनि हुन् । त्यसैगरी 'बेपत्ता योद्धा स्मृति पत्रकारिता पुरस्कार २०८२' पत्रकार रुवी श्रेष्ठलाई दिइने भएको छ । प्रेस सेन्टर नेपालका निवर्तमान उपाध्यक्ष समेत रहेकी श्रेष्ठ रेडियो नेपालमा लामो समयदेखि कार्यरत छन् ।

दिवंगत पत्रकार शक्ति लम्साल र तारा न्यौपानेको स्मृतिमा स्थापित 'शक्ति तारा स्मृति पत्रकारिता

पुरस्कार २०८२' पत्रकार मणी विश्वकर्मालाई दिइने भएको छ । सिराहमा नयाा पत्रिकाका सम्बाददाता रहेका विश्वकर्मा लामो समयदेखि पत्रकारितामा सक्रिय छन् ।

आगामी माघ १५ गतेका दिन प्रेस सेन्टर नेपाल स्थापना दिवसको अवसरमा उक्त पुरस्कार दिइने संगठनका अध्यक्ष कमल गिरीले जानकारी दिनुभयो ।

जन आदर्शको क्याम्पस सभा

मध्यपुर थिमि- शिक्षाको ज्योति छर्न थिमिका जागरुक युवाहरूको सक्रियतामा मध्यपुर थिमि नगर पालिका वडा नं. ४ स्थित जनस्तर बाट स्थापना गरेको पहिलो कलेज जनआदर्श क्याम्पसको पहिलो क्याम्पस सभा गरेको छ ।

क्याम्पस स्थापनाको लामो समय पछि भएको साधारणसभाको सभापतित्व शिक्षासेवी, समाजसेवी एवं क्याम्पस व्यवस्थापन समितिका कार्यवाहक अध्यक्ष गंगादास श्रेष्ठको सभापतित्वमा भएको थियो ।

कार्यक्रममा संस्थापक क्याम्पस प्रमुख प्रा.डा. दुर्गालाल श्रेष्ठले क्याम्पस स्थापनामा धेरै महनत गरे, धेरै दुःख कष्टबाट यहाँसम्म पुऱ्याएको बताउँदै भविष्यमा अझ प्रगति र विकास

होस् भन्ने शुभेच्छा व्यक्त गर्दै शुभकामना मन्तव्य दिनु भएको थियो । मन्तव्यकै क्रममा उहाँ जनआदर्श क्याम्पस मध्यपुर थिमिकै इज्जत र पहिचानको प्रतिक रहेको विचार व्यक्त राख्दै यसलाई बचाई राख्नु हामी सबैको दायित्व रहेकोमा जोड दिनुभयो ।

त्यस्तै पूर्व डीन, प्रा. डा. प्रकाशमान श्रेष्ठले यस जनआदर्श क्याम्पस तत्कालिन समयको माग र थिमिको आवश्यकता महशुस गरी स्थापना भएकोले वर्तमान अवस्थामा यस क्षेत्रका +२ अध्यापन गराउने माध्यमिक विद्यालयहरूसँग सहकार्य गर्दै अगाडि बढ्नु पर्ने जरूरी रहेको तथ्य औल्याउन भयो । कार्यक्रममा क्याम्पस प्रमुख दुर्गामोहन श्रेष्ठले क्याम्पसको

वर्तमान अवस्था र हालसम्मको प्रगति विवरणको जानकारी दिनुभयो ।

क्याम्पस सभाको उद्घाटन पश्चात भएको बन्द सत्रसभाबाट शिक्षासेवी, राजनीतिज्ञ एवं समाजसेवी तारामान जोशीको अध्यक्षता एकजना ९ सदस्यीय व्यवस्थापन समिति गठन गरेको थियो । उक्त समितिमा बुद्धि कुमार घो श्रेष्ठ, रमेश प्रजापति, रत्नकृष्ण श्रेष्ठ र सम्भना श्रेष्ठ सदस्य रहेको छन् भने दुई जना कार्यसमितिबाट मनोनित गर्ने गरी पदेन सदस्यमा मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको ४ नं. वडा अध्यक्ष बालकृष्ण पात्या श्रेष्ठ र त्रि.वि. प्रतिनिधि रहने एवं समितिका सदस्य सचिवमा क्याम्पस प्रमुख दुर्गामोहन श्रेष्ठ रहनु भएको थियो ।

लोकतन्त्रपछि.....

भइसकेको छ । पाल्पाको सिद्धबाबामा निर्माण गरिने सुरुङ्गमार्ग निर्माणका लागि यसअघि नै विस्तृत परियोजना प्रतिवेदन (डिपिआर) तयार भइसकेको छ ।

गणतन्त्रको सोह्र वर्षमा निर्माण भएका केही मुख्य पूर्वाधार : गणतन्त्र स्थापना भएको डेढ दशकमा मुलुकमा पूर्वाधारको क्षेत्रमा उल्लेखनीय काम भएका छन् । यस अवधिमा गौतमबुद्ध अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल निर्माण र पोखरा अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थल निर्माण गरिएको छ । वेलहिया-बुटवल छ लेन सडक, पथलैया-वीरगन्ज छ लेन सडक, इटहरी-विराटनगर छ लेन सडक र अत्तरि या-धनगढी छ लेन नमुना सडक निर्माण गरिएको छ । बागलुङ्गमा सिंगल स्पानमा मुलुककै सबभन्दा लामो भोलुगें पुल निर्माण गरिएको छ । यस पुलको लम्बाइ ५६७ मिटर छ ।

त्यसैगरी धनुषाको जनकनन्दी गाउँपालिकाको

नेपाली चाहना.....

कमाएका छन्, आत्मनिर्भर र स्वतन्त्र भएका छन् । राजनीतिक रुपमा पहिलेभन्दा अहिले विविधतापूर्ण प्रतिनिधित्व सुनिश्चित भएको छ । आफ्नो प्रतिनिधि छनोटका लागि अनेक विकल्पहरु उपलब्ध छन् । समावेशी र समानुपातिक प्रतिनिधित्वका लागि भएका व्यवस्थाका कारण निजामती, सेना र प्रहरीमा समेत महिला, विभिन्न जाति र समुदायको प्रतिनिधित्व हवातै बढेको छ । पुराना वन्धनहरु चुडिएका छन् । समाजमा र मानिसको व्यक्तिगत जीवनमा अब मुखिया र प्रधानको, साहु र महाजनको, पण्डित र पुजारी हरूको, पुरुष र सामाजिक सोपानमा माथि रहेका कथित जातिको नियन्त्रण र दमन खुकुलादै र कमजोर हुदै गएको छ । यसले हरेक व्यक्तिलाई एउटा स्वतन्त्र नागरिकका रुपमा विकास हुन सहयोग गरेको छ । आफ्ना मनमा लागेका कुरा भन्न हरेक मान्छेले अवसर पाएको छ । दलित र गरिब परिवारमा जन्मे हर्कैर अहिले सामाजिक जीवनका सबै क्षेत्रमा प्रतिस्पर्धा गर्दै संरचनागत विभेदसँग जुध्दै र प्रतिरोध गर्दै अगाडि बढिरहेको विशाल पक्ति तयार भएको छ । मधेशी र जनजातिमाथिको पहिलेको संरचनात्मक विभेदको मात्रा ओर्लदै ओर्लदै गएको छ । यो

कठाल र सिराहाको मलहनिया जोड्ने १५००.४४ मिटर लम्बाइको मुलुकको सबभन्दा लामो भोलुगें पुल निर्माण गरिएको छ ।

कैलालीको गेटामा गेटा मेडिकल कलेज स्थापना, जुम्लामा कर्णाली स्वास्थ्य विज्ञान प्रतिष्ठान स्थापना र डोल्पामा जिल्ला अस्पताल निर्माण गरिएका छन् । यी स्वास्थ्य संस्थाको स्थापनाका साथै पूर्वाधार निर्माण गरिएको छ । त्यसै गरी नेपालगन्ज नाकामा एकीकृत भन्सार जाँच चौकी (आइसिपी) निर्माण, सिन्धुपाल्चोकमा लार्चा भन्सार, रसुवामा टिमुरे भन्सार, लुम्बिनीमा अन्तर्राष्ट्रिय बौद्ध सम्मेलन तथा ध्यान केन्द्र निर्माण गरिएका छन् । यसै अवधिमा ललितपुरको गोदावरीमा तीन हजार भन्दा बढी क्षमताको सनराइज सम्मेलन केन्द्र, भुपाको दमकमा व्यावसायिक भ्यु टावर निर्माण, काठमाडौंमा धरहरा निर्माण, चोभार सुक्खा बन्दरगाह, वीरगन्जको सिसिया सुक्खा बन्दरगाहका साथै काठमाडौंको बबरमहलमा मुलुककै

परिवर्तनले मानिसको स्वतन्त्रताको आकाङ्क्षालाई सहयोग गरेको छ र सँगै गुणस्तरीय जीवन बिताउन पाउने अधिकारको सम्मान गर्दै लगेको छ । यस्तो अवस्था ५० वर्षपहिले कल्पना गर्न नै असम्भव थियो । खोजे जति, नभएको अवश्य होनथ्यो पुस्ताले आफ्नो यात्रालाई रोक्न खोज्ने बाधा होस् या पहाड भत्काएर अधि बढ्ने छ । जसले यो बाटोबाट मान्छेलाई पछि फर्काउन खोज्छ, त्यसलाई त इतिहासको भेलले बौरेछो बनाएर मिल्काउने छ । हाम्रो गन्तव्यको रोजाइ स्वतन्त्र नागरिक र उन्नत जीवन हो, हामी त्यसको प्राप्तिका अगाडि बढिरहेका छौं तर लक्ष्य भेटिएको छैन । यो यात्रा निरन्तर जारी रहने छ ।

पूर्वाधार निर्माणको इतिहासमा पहिलो पटक “नेटवर्क आर्क ब्रिज” निर्माण गरिएको छ । काठमाडौंको चक्रपथ विस्तार यसै अवधिमा गरिएको हो । कञ्चनपुरको भीमदत्त नगरपालिकास्थित महाकाली नदीमा चार लेनको पुल र सुर्खेतको चौकुने गाउँपालिका घाटगाउँको चिप्लेघाटस्थित भेरी नदीमा ५५० मिटर लामो पुल निर्माण गरिएको छ । यस पुलको निर्माणसँगै दोधारा चादनीवासीलाई भारतको बाटो भएर महेन्द्रनगर पुगनुपर्ने अवस्था अन्त्य भएको छ । बाँकेको राप्तीसोनारी गाउँपालिकास्थित राप्ती नदीको मधुवाघाटमा पुल निर्माण गरिएको छ । त्यसै गरी दाचँलाको महाकाली नगरपालिकास्थित असिगडा र भारतको उत्तराखण्डको छारछुम जोड्ने महाकाली नदीमा मोटेरेबल पुल निर्माण भइरहेका छन् । यस अवधिमा सुर्खेतकै, भेरीगंगा नगरपालिकामा भेरी-बबई बहुउद्देश्यीय आयोजना निर्माण भइरहेको छ ।

यस आयोजनाको भौतिक प्रगति ६५ प्रतिशत पुगेको छ । दाचँलाको शैल्यशिक्षण नगरपालिकामा अवस्थित चमेलिया जलविद्युत् आयोजनाको नहर, महाकाली साचाइ आयोजना अन्तर्गत कञ्चनपुरको वेदकोट नगरपालिकामा नहर र निर्माणाधीन राष्ट्रिय गौरवको आयोजना रानीजमरा कुलरिया साचाइ आयोजनाको नहर निर्माण गरिएका छन् । त्यसै गरी बाँकेको राप्तीसोनारी गाउँपालिकामा नहर निर्माण गरिएको छ ।

८८४८१७०२५६

स्तरिय कपडाका साथै भरपर्दो सिलाईको लागि

तुल्सी टेलर्स

लेडिज एण्ड जेन्ट्स/सर्टिड सुटिड सेन्टर

मध्यपुर थिमि, शंखधरचोक, (शंखधर पार्टी प्यालेससँगै)
मोबाइल नं. ९८४९२९९३४९, फोन ६६३५७७०कार्यालय, कलेज एवं स्कूलका ड्रेस सिलाउनुका
साथै टाइपीन, बेल्ट र पर्सहरुको लागि पनि
सम्पर्क गर्नु होला ।

लोकतन्त्रपछि सडक सञ्जालमा आएको प्रगति

सडक सञ्जाल पुगेको छ । उपभोगका सामान पुगेका छन् । सञ्चारले फड्को हानेको छ । यो अवस्था २० वर्षपहिले कल्पनातीत थियो । हामी हुर्कदै गर्दा अनिकालले सताइएका भोका मान्छेहरुको जुन दयनीय अवस्था देखिन्थ्यो, त्यो अहिले कतै दृष्टिगोचर हुदैन । मान्छेले जे जस्तो चिन्ता थोत्रा कपडामा इज्जत ढाकेको देखिन्थ्यो, त्यो पनि अब सम्भनामा मात्र बाँकी छ । यद्यपि अबै पनि हाम्रो २० प्रतिशत हाराहारी जनसङ्ख्या गरिबीमा छ तर गरिबको तुलनामा आम रुपमा मध्यम तथा निम्नमध्यम वर्ग नै अहिलेको नेपाली समाजको मुख्य हिस्सा हो, शक्ति हो ।

यो परिवर्तनलाई अनदेखा गर्दै गयो भने केही पनि उपलब्धि देखिने छैन । परिवर्तन मात्र स्थायी हो : अहिलेको नेतृत्वसाग, अहिले चलिरेहेको प्रणालीसाग हाम्रा असन्तुष्टिहरु छन् । सँगै सुधार गर्न

बोदेमा स्थलगत सम्पदा.....

करिन राई दोस्रो, सिद्धार्थ विद्यापीठका आरोही बल्ल तृतीय, क्रियटिभ लनर्स एकेडेमीका संजीव श्रेष्ठ चौथो र प्राईम एकेडेमीका उत्कर्ष पा सान्त्वना पुरस्कार जित्न सफल भएको थियो । बोदेको प्राकृतिक र सांस्कृतिक स्थल कुमार

ी पार्कमा आयोजित पुरस्कार वितरण तथा समापन समारोहमा मधुर थिमि नगरपालिकाका नगर प्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठ प्रतियोगितामा विजयीहरुलाई शिल्ड, नगद, मेडल र प्रमाणपत्र तथा सहभागी छात्रछात्रालाई प्रशंसा पत्र वितरण

सकिने, बदलिने सकिने क्षेत्र हुन्थी । अहिलेका नेता पाँच-सात वर्षमा भूमिकाविहीन हुने छन् र नया आउने छन् । अहिले नेतृत्व गरेका दललाई हराएर अर्को शक्ति आउने छ । नया कानुनी सुधार हुने छन् । अहिले ठूलो देखिएको समस्या समाप्ति हुने छ ।

हाम्रा आकांक्षालाई तगारो हाल्ने क्षमता न अहिलेको नेतृत्वसाग छ न समयसाग छ । सबै वन्धन तोडेर स्वतन्त्र हुने मानिसको आकांक्षाले अहिलेको गतिरोधको प्रतिरोध गर्ने छ । निरन्तर रुपमा अवनतिबाट उन्नतितिर, दुःखबाट सुखतिर, पुरानो प्रविधिबाट नयाँ प्रविधितिर, पुरानो संस्कृतिबाट नया संस्कृतितिर र उन्मुक्तितिर मानिसको यात्रा जारी रहने छ । जसले यसमा बाँध हाल्न छेक्न खोज्छ, त्यसलाई भत्काएर तोडेर मान्छे अगाडि बढ्ने नै छ ।

गर्नु भयो । न वडा अध्यक्ष रमेश थापा श्रेष्ठको अध्यक्षतामा सम्पन्न पुरस्कार वितरण समारोहमा वडा अध्यक्ष रमेश थापा श्रेष्ठ, प्रमुख निर्णायक बरिष्ठ चित्रकार बिष्णु पुकार श्रेष्ठ, वडा सदस्य सुरेन्द्र था श्रेष्ठ र निर्णायक मण्डलका सदस्य

चित्रकार जुजुभाई बासा श्रेष्ठ लगायतले मन्तव्य व्यक्त गर्नु हुँदा कला सम्पदाको संरक्षण तथा प्रचार प्रसारमा विद्यालय तहबाट नै अभियान चलाउनु पर्ने र चित्रकला त्यसमा शसक्त एवं सकारात्मक माध्यम भएको धारण व्यक्त गर्नुभयो ।

“अधुरो शिक्षा पूरा गरौ, आत्मनिर्भर बनौ ।”

आस्था महिला विद्यालय

मध्यपुर थिमि नगरपालिका वडा नं. ३, गढाघर
फोन नं. ०१-६६३६०८७विद्यालय गएर आफ्नो पढाइ पूरा नगरेका महिला एवं गृहणीहरुको लागि
डेढ दशक भन्दा अघिदेखि अंग्रेजी र नेपाली माध्यममा पढाइन्छ ।

चुनौतीको चक्रव्यूहमा नेपाली अर्थतन्त्र

रमेश कुमार बोहोरा

नेपालको अर्थतन्त्र अहिले अनेकौं घरेलु र बाह्य चुनौतीको दोहोरो चक्रव्यूहमा फसेको छ। महामारीपछिको पुनरुत्थान, वित्तीय अनुशासनको कमी, कर्जा वितरणको विकृति, र संस्थागत कमजोरीका कारण आर्थिक प्रणाली अस्तव्यस्त बनेको छ। अझ नियमनकारी संस्थाहरूको कमजोरीले लघुवित्त र सहकारी क्षेत्रहरूमा देखिएको अव्यवस्थाले अर्थतन्त्रमा गम्भीर संकट निम्त्याएको छ। कर्जाको अत्यधिक प्रवाह, त्यो पनि अनुत्पादक क्षेत्रमा, र सरकारी खर्चमा जवाफदेहिताको कमीले गर्दा आर्थिक वृद्धिमा अपेक्षित योगदान हुन सकेको छैन। निर्माण तथा सेवा क्षेत्रका भुक्तानी समस्याले निजी क्षेत्रको लगानी र रोजगारी सिर्जनामा नकारात्मक प्रभाव पारेको छ।

मौद्रिक नीतिमा धेरै भरोसा गरेपछिको असर :

विश्वका धेरै देशले कोरोना पछि वित्तीय र राजस्व नीतिको संयोजनमार्फत पुनरुत्थानको प्रयास गरे। तर नेपाल भने मौद्रिक नीतिमा मात्र निर्भर रह्यो। यो एकतर्फी दृष्टिकोणले अर्थतन्त्रमा आवश्यक ऊर्जा भरिन सकेन। आर्थिक सन्तुलन कायम राख्न अब बहुआयामिक नीति संयोजन अपरिहार्य देखिन्छ।

विश्वव्यापी संकट र नेपालमाथिको प्रभाव :

संयुक्त राष्ट्रसंघले हाल विश्वलाई 'पूर्ण आंधी'को अवस्थामा रहेको बताउँदा त्यसको असर नेपालमा खुला र आयातमा निर्भर अर्थतन्त्रमा झन् गहिरो रूपमा परेको छ। विश्वभर जलवायु अस्थिरता, द्वन्द्व, शरणार्थी संकट, सैन्य खर्चको वृद्धि र सामाजिक असमानताले आर्थिक स्रोतमा कटौती गरिरहेको छ। स्टकहोम पिस रिसर्च इन्स्टिच्युट अनुसार, २०२४ मा मात्र सैन्य खर्च ९.४ प्रतिशतले बढेर २.७ ट्रिलियन डलर पुगेको छ। यस्तो अवस्थामा स्वास्थ्य, शिक्षा र पूर्वाधारमा आवश्यक अन्तर्राष्ट्रिय लगानी घट्दै गएको छ।

वैदेशिक सहायता घट्दै जाँदा सिर्जित समस्याहरू :

धनी देशहरूले वैदेशिक सहायता कटौती गर्दा नेपालमा यसको प्रत्यक्ष असर देखिन्छ। अमेरिकाले नेपालमा स्वास्थ्य क्षेत्रमा दिने भनिएको ९५ अर्बभन्दा बढीको

सहायता रोकेको सन्दर्भमा देखिएभन्ने, दाताहरूको प्राथमिकता परिवर्तनले विकास योजनाहरू प्रभावित भएका छन्। ओइसिडीका अनुसार सन् २०२५ मा सहायता १७ प्रतिशतले झर्ने छ। यस्तो अवस्थामा घरेलु स्रोत परिचालनको प्रभावकारिता बृद्धि गर्नु, अनुदानको सट्टा ऋणद्वारा आउने सहायताप्रति सचेत रहनु अत्यावश्यक देखिन्छ।

अन्तर्राष्ट्रिय ऋणको बढ्दो प्रवृत्ति र जोखिम :

विकासशील देशहरूमा ऋणमार्फत सहयोग बढ्दो छ। सन् २०२१-२२ बीच अनुदान आठ प्रतिशतले घट्दा ऋण ११ प्रतिशतले बढेको तथ्यांकले यस्तो संकेत गर्छ। ऋणको बोझ बढ्दा ऋण सेवा खर्चमा जाने रकमले स्वास्थ्य, शिक्षा, पूर्वाधार विकासजस्ता क्षेत्र ओझेलमा परिरहेका छन्। नेपालको सन्दर्भमा पनि कूल गार्हस्थ्य उत्पादनको ४९ प्रतिशतभन्दा बढी ऋणको अनुपात पुगेको छ भने चालु वर्षको बजेटमा २२ प्रतिशतभन्दा बढी रकम ऋणको साँवाव्याज तिर्न छुट्याइएको छ।

व्यापार युद्ध र विश्वव्यापी वित्तीय अस्थिरता :

अमेरिका-चीन व्यापार युद्ध, र अन्य राष्ट्रहरूबीचको भूराजनीतिक तनावले विश्व व्यापार प्रवाहलाई अस्थिर बनाएको छ। यस्तो अवस्थामा विकासशील मुलुकहरूको निर्यात क्षमतामा ह्रास आएको छ। विश्वव्यापी अनिश्चितता, मुद्रा अवमूल्यन, लगानी प्रवाहमा रोकवट जस्ता समस्याले नेपाली अर्थतन्त्र प्रभावित हुँदै गएको छ।

अन्तर्राष्ट्रिय मुद्रा कोषका अनुसार सन् २०२५ मा विश्वको आर्थिक वृद्धि केवल २.८ प्रतिशत रहने छ। यस्तो सुस्त अवस्थाले नेपालजस्ता देशका वित्तीय प्रवाह, विनिमय दर र आयात लागतमा गहिरो असर पार्ने छ।

जलवायु परिवर्तनको आर्थिक असर :

जलवायु परिवर्तनबाट नेपालको कूल गार्हस्थ्य उत्पादनमा वार्षिक १.५ देखि दुई प्रतिशत सम्मको क्षति भइरहेको छ। सन् २०५० को दशकसम्म यो घाटा तीन प्रतिशत पुग्ने प्रक्षेपण छ। धान, मकै, वाली उत्पादनमा गिरावट, बाढीपहिरोबाट पूर्वाधारको क्षति र पर्यावरणीय संकटले आर्थिक

पुनर्निर्माणमा ठूलो बोझ थप्ने छ। जलवायु परिवर्तनले वित्तीय प्रणालीमा जोखिम बढाउने छ, जसले सरकारी र निजी दुवै लगानीमा असहजता ल्याउने सम्भावना छ।

दक्षिण एसियाली भूराजनीति र क्षेत्रीय आर्थिक निष्क्रियता :

भारत-पाकिस्तान द्वन्द्व र अन्तरक्षेत्रीय अविश्वासका कारण दक्षिण एसियाली क्षेत्रीय व्यापार केवल पाच प्रतिशतमा सीमित छ। दक्षिणपूर्वी एसियामा यो अनुपात २५ प्रतिशतभन्दा बढी छ। यस्तै नीतिगत अड्कनले साझा पूर्वाधार निर्माण, मूल्य शृंखलामा सहकार्य, र क्षेत्रीय निर्यातमा विविधीकरणमा ठूलो अवरोध खडा गरेको छ। नेपालको अर्थतन्त्र यस्तो असहयोगी भूराजनीतिक घेराबाट पनि प्रभावित हुँदै आएको छ।

बजेट व्यवस्थापन र नयाँ सार्वजनिक व्यवस्थापनको आवश्यकता :

नेपालको बजेट निर्माण र कार्यान्वयन पद्धति परम्परागत ढर्रामा आधारित छ। उदाहरण स्वरूप, सन् १९८० को दशकमा न्युजिल्याण्डले अपनाएको परिणाममुखी बजेट प्रणाली आज पनि अन्तर्राष्ट्रिय अभ्यासमा अनुकरणीय मानिन्छ। यस ढाँचामा परिणामलाई प्राथमिकता दिइन्छ, नीति र कार्यान्वयनबीच स्पष्ट जिम्मेवारी बाडफाँड हुन्छ, र वित्तीय पारदर्शितामा जोड दिइन्छ। नेपालको बजेटमा यस्ता अवधारणा अझै प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन भएको छैन।

संरचनागत कमजोरी :

नेपालको आर्थिक विकासमा सबैभन्दा ठूलो अवरोध भनेको कम उत्पादकत्व र औद्योगिक क्षेत्रको खस्किदो अवस्था हो। उत्पादन र रोजगारी सिर्जना गर्नुपर्ने समयमै ती क्षेत्रहरू सुस्त छन्। पर्यटन, कृषि, ऊर्जाजस्ता सम्भाव्य क्षेत्रहरूमा पूर्वाधार अभाव, नीति अस्पष्टता, र निजी क्षेत्रको सहभागिता न्यून छ। रेमिट्यान्समा निर्भरता पनि बढ्दो छ, जसले 'डच डिजिज' को खतरा बढाएको छ। यसले उत्पादन क्षेत्रमा लगानी घटाउँछ र आयातमुखी अर्थतन्त्र बनाउँछ।

वित्तीय क्षेत्रको जोखिम र नियमनको चुनौती :

नेपालको बैंकिङ क्षेत्रले खराब ऋण, कमजोर नियमन, र

पारदर्शिताको अभावको समस्या खेपिरहेको छ। एफएटिएफले नेपालको नियमन प्रणालीलाई असन्तोषजनक मानेर 'ग्रे लिस्ट'मा राखेको छ। यसले अन्तर्राष्ट्रिय लगानीकर्ताको भरोसा गुमाउने र वित्तीय लेनदेनमा अवरोध ल्याउने खतरा बनाएको छ। एफएटिएफले औल्याएका तीन मुख्य क्षेत्र- घर जग्गा वित्त, सीमापार रेमिट्यान्स, र असामान्य वित्तीय लेनदेनमा स्वचालित निगरानी प्रणाली आवश्यक छ। तर, नेपाल राष्ट्र बैंकको क्षमता अझै सुदृढ बनाइनु आवश्यक छ।

ऋणको व्यवस्थापन र खर्चको प्राथमिकता पुनरावलोकन :

विकास खर्चमा निकै ढिलाइ हुनु, बजेट खर्चको अधिकांश हिस्सा साधारण खर्चमा जानु र संघ-प्रदेश-स्थानीय तहबीच समन्वयको अभावले समग्र अर्थतन्त्रलाई कमजोर बनाएको छ। चालु खर्चमा ६५ प्रतिशत बजेट छुट्याइँदा पूर्वाधार विकासको सम्भावना सीमित हुन्छ। राजस्व वृद्धिका लागि कर प्रशासनमा सुधार, कर छुट नीतिमा पुनरावलोकन र आर्थिक क्षेत्रको औपचारिकता आवश्यक छ।

संघीयता र वित्तीय स्रोतको वितरण :

संघीयताको सफल कार्यान्वयनका लागि संघीय, प्रदेश र स्थानीय तहबीचको वित्तीय स्रोतको पारदर्शी वितरण आवश्यक हुन्छ। तर संघको स्रोत खुम्चादा प्रदेश र स्थानीय तहको वित्तीय स्वायत्तता संकुचित हुँदै गएको छ।

यसले संघीय शासन प्रणालीप्रतिको जनविश्वास घटाउने सम्भावना छ।

समाधानका उपायहरू :

नीतिगत समन्वय: मौद्रिक, वित्तीय र औद्योगिक नीतिबीच समन्वय आवश्यक छ। परिणाममुखी बजेट प्रणाली: न्युजिल्याण्ड मोडलजस्तै पारदर्शी, जवाफदेही र परिणाममुखी बजेट ढाँचा अपनाउनु पर्छ। निजी क्षेत्रको परिचालन: लगानीमैत्री वातावरण सिर्जना गर्दै विदेशी र स्वदेशी निजी क्षेत्रलाई आकर्षित गर्नुपर्ने छ।

संस्थागत सुधार : नियमनकारी संस्थाहरूमा दक्षता बृद्धि, स्वचालित निगरानी प्रणालीको स्थापना र एफएटिएफको मापदण्डअनुसार सुधार कार्यान्वयन आवश्यक छ।

जलवायु वित्त: अन्तर्राष्ट्रिय जलवायु कोष र अनुकूलन कार्यक्रमहरूबाट थप स्रोत परिचालन गर्न कूटनीतिक प्रयास गर्नुपर्छ। **संघीय वित्तीय प्रणाली सुदृढीकरण:** स्पष्ट कार्यविभाजन, स्रोतको समुचित बाडफाँड र वित्तीय अनुशासन अनिवार्य हुनुपर्छ। नेपालको अर्थतन्त्र चुनौतीको चक्रमा फसेको अवस्था हो। यसबाट निस्कन ठोस नीति, कार्यान्वयन क्षमताको सुधार, र समग्र आर्थिक संरचनामा पुनर्संरचना आवश्यक छ। बाह्य निर्भरता घटाउँदै उत्पादनशीलता र संस्थागत क्षमता विकासमा केन्द्रित भएर मात्र अर्थतन्त्रलाई पुनः लयमा ल्याउन सकिन्छ।

(लेखक: अर्थ सवाल साप्ताहिकका सम्पादक एवं नेपाल पत्रकार महासंघ काठमाडौँ शाखाका सचिव हुन्)

पोखरा, मुक्तिनाथ, कालिञ्चोक

लगायतका पर्यटकीय

एवं धार्मिक स्थलहरूको

दर्शनको

Bhaktapur Holidays

शंखधरचोक, मध्यपुर थिमि-४

नेपाल भित्रको जुनसुकै गन्तव्य स्थलको धार्मिक, पर्यटकिय शैक्षिक, नीजि, पारिवारिक एवम् व्यापारिक प्रयोजनको लागि यात्रा गर्नु परेमा र विवाह, ब्रतबन्ध आदि शुभकार्यकोलागि गाडी भाडामा चाहिएमा भक्तपुर होलिडेजलाई सम्पर्कनुहोला।

कला र संस्कृति पुर्याबाट सन्ततिमा हस्तान्तरण गर्दै मध्यपुरका युवाहरू

मध्यपुर थिमि- भक्तपुरको मध्यपुर थिमिस्थित पाचो धिमे खलःले तीन महिने धिमे बाजा प्रशिक्षण समापन तथा सम्मान कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ। कला, संस्कृति तथा परम्परागत बाजा जगेर्ना र संरक्षण गर्ने उद्देश्यले धिमे बाजा प्रशिक्षण दिइएको आयोजकले दावी गरेको छ।

कार्यक्रममा संघीय संसद् अन्तर्गत प्रतिनिधिसभाका सांसद माननीय दुर्लभ थापाले धर्म, संस्कृति र कलालाई संरक्षण गर्ने अभियानमा जुटेका युवाहरूलाई आभार व्यक्त गर्दै आवश्यक ठाउामा सहयोग गर्ने प्रतिबद्धता जनाए। मौलिकता जगेर्ना गर्दै यसतर्फ युवाहरूको आकर्षण अभिवृद्धि हुनु सुखद रहेको माननीय थापाको भनाई थियो। बागमती प्रदेश सरकार सामाजिक विकास कार्यालय ललितपुर भैंसेपाटीको

लागत साभेदारीमा खलःले सम्पन्न गरेको धिमे बाजा प्रशिक्षणमा ५३ जना युवायुवतीहरू प्रशिक्षित भएको कार्यक्रम संयोजक सुशन प्रजापतिले जनाउनुभयो।

त्यस्तै, मध्यपुर थिमि नगर पालिकाका मेयर सुरेन्द्र श्रेष्ठले नगर क्षेत्रको कला, संस्कृति, बाजागाजा संरक्षणको लागि नगरपालिकाले आवश्यक सहकार्य गर्ने बताए। धिमे बाजा, बांसुरी, नौ बाजा, म्वायलि लगायत लोपोन्मुख बाजा संरक्षण गर्नपर्नेमा जोड दिँदै धिमे बाजा प्रशिक्षण कार्यक्रम आयोजकलाई धन्यवाद दिए।

त्यस्तै, बागमती प्रदेश सरकारकी सांसद माननीय धनेश्वरी प्रजापतिले बाजागाजाको जगेर्ना गर्ने अभियानलाई निरन्तरता दिनुपर्नेमा जोड दिनुभयो। नेवार संस्कृतिले

नेपाललाई विश्वभर चिनाएको सन्दर्भ कोट्याउँदै उहाले सांस्कृतिक समृद्धिको लागि राष्ट्रभक्तहरू एकीकृत हुनुपर्नेमा जोड दिनुभयो।

कार्यक्रममा मध्यपुरका जीवित सांस्कृतिक धरोहर श्री श्रीगोपाल प्रजापति लगायत ६ जना थिमि भैलका गुरुहरू र पाच जना बाजा गुरुहरूलाई सम्मान गरिएको थियो। औपचारिक बाजा प्रशिक्षण कार्यक्रममा ४ वर्षे बालकदेखि अधैवैशे पुरुष र महिलाहरू पनि सहभागी हुनुभएको थियो।

हुनपनि केही दसक अगाडिसम्म महिलालाई धिमे बाजाबाट औपचारिक रूपमा दिक्षित गर्न नहुने मान्यता थियो। महिनावारी भएकी महिलाको उपस्थितिले नाट्यश्वर आह्वान गरिने

पूजाविधिमा बाधाविघ्न पैदा हुने बताइन्थ्यो। तर बदलिंदो परिस्थितिसँगै किसली पूजा गरी परम्परागत शैलीले दिइने प्रशिक्षणमा महिला सहभागिता बढ्दै गएको देखिन्छ।

धिमे नृत्य तथा बाजा प्रस्तुति समेत गरिएको कार्यक्रममा जनप्रतिनिधि, सुरक्षा निकायका प्रतिनिधि, भैलः नाचका गुरुहरू, संस्कृतिप्रेमी तथा स्थानियवासीहरूको उल्लेख्य सहभागिता थियो।

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्मः
२०३४ फागुन १ गते

स्व. रजनी रंजितकार

स्वर्गारोहणः
२०८२ जेठ ५ गते

यस संस्थाका कर्मचारी रादिप रंजितकारको ममतामयी आमा **रजनी रंजितकार**को मिति २०८२ जेठ ५ गते सोमबारका दिन असमायिक निधन भएकोमा दिवंगत आत्माको चीरशान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं। साथै शोक सन्तप्त परिवारजन प्रति भावपूर्ण समवेदना व्यक्त गर्दछौं।

ओस्ला बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि.

मध्यपुर थिमि -४, दथुटोल

शिक्षा संकायको महत्व

शिक्षा क्षेत्रलाई राष्ट्र विकासको मेरुदण्ड मानिन्छ। शिक्षाविना कुनै पनि राष्ट्रले समृद्धि हासिल गर्न न सक्दैन। तैपनि शिक्षाशास्त्र सङ्काय भने लामो समयदेखि नीतिगत बेवास्ताको सिकार बनिरहेको छ। त्रिभुवन विश्वविद्यालय अन्तर्गत विसं २०१३ मा स्थापना गरिएको शिक्षाशास्त्र सङ्कायको उद्देश्य नेपाली समाजका लागि दक्ष, प्रतिबद्ध र प्रभावकारी शिक्षक उत्पादन गर्नु थियो। प्रारम्भिक चरणमा शिक्षाशास्त्र सङ्कायले नेपाली शिक्षा प्रणालीलाई बलियो आधार दिन महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको थियो। पछिल्लो केही दशकमा, विभिन्न कारणले यसको भूमिका र प्रभाव शक्ति क्रमशः घट्दै गएको छ।

शिक्षाशास्त्र सङ्कायप्रति सरकार र नीतिनिर्माताको दृष्टिकोणमा आएको परिवर्तन, प्राथमिकताको अभाव, शैक्षिक सुधार योजनामा शिक्षाशास्त्रलाई स्थान नदिइदा यसको प्रभावकारिता खस्किएको छ।

नीतिगत प्राथमिकताको अभाव :

सरकारको शैक्षिक नीतिमा शिक्षाशास्त्रलाई प्रायः दोस्रो तहको विषयको रूपमा राखिएको छ, जसले यसको महत्व र आवश्यकता साचो अर्थमा चिनिएको छैन। प्राविधिक, विज्ञान र व्यवस्थापन जस्ता क्षेत्रलाई बढी प्राथमिकता दिइएको कारण शिक्षाशास्त्र सङ्कायलाई गौण बनाइएको छ, जसका कारण यसको विकास र प्रगति बाधित भएको छ। बजेट विनियोजनको दृष्टिकोणबाट हेर्दा शिक्षाशास्त्र सङ्कायलाई अन्य सङ्कायको तुलनामा कम अनुदान

प्राप्त भइरहेको छ। जसले यसका पूर्वाधारको सुधार, अनुसन्धान प्रवर्धन र शैक्षिक सुदृढीकरणमा प्रत्यक्ष असर पारेको छ। यसले शिक्षाशास्त्रका विद्यार्थीलाई गुणस्तरीय शिक्षा र तालिम प्रदान गर्न अवरोध पुऱ्याएको छ। शिक्षाशास्त्रलाई यथेष्ट प्राथमिकता र बजेट नदिई, यसका गुणस्तर र प्रभावकारितामा सुधार ल्याउन असम्भव हुने छ। नीति निर्मातालाई शिक्षाशास्त्रको महत्वलाई सही तरिकामा चिन्हारी गदै यसलाई राष्ट्रिय शैक्षिक योजनामा प्राथमिकता दिन आवश्यक छ।

शिक्षाशास्त्रलाई व्यावसायिक, सामाजिक र सांस्कृतिक दृष्टिले महत्वपूर्ण मान्दै यसको विकासका लागि उचित बजेट र स्रोत सुनिश्चित गर्न नीति बनाउनु पर्ने छ।

पाठ्यक्रम अद्यावधिकको अभाव :

शिक्षाशास्त्रको पाठ्यक्रम अद्यावधिक हुन सकेको छैन। जसका कारण शिक्षाशास्त्र सङ्कायका विद्यार्थी र शिक्षक समकालीन शैक्षिक आवश्यकतासँग मेल खाने ज्ञान र सिप हासिल गर्न असमर्थ छन्। नयाँ शैक्षिक प्रविधि, डिजिटल शिक्षा, समावेशी शिक्षा, भावनात्मक बुद्धिमत्ता र नवप्रवर्तन जस्ता महत्वपूर्ण र आवश्यक विषयवस्तु पाठ्यक्रममा समावेश नगर्नाले शिक्षकहरूको तयारीमा गम्भीर असर परेको छ।

यी समकालीन र अग्रणी क्षेत्रलाई समेट्न नसक्दा, शिक्षकका लागि नयाँ चुनौती सामना गर्न कठिनाई उत्पन्न भएको छ।

राजनीतिक हस्तक्षेप र प्रशासकीय कमजोरी :

राजनीतिक हस्तक्षेप र

प्रशासनिक कमजोरीले शिक्षाशास्त्रको विकासमा गम्भीर असर पारेको छ। सङ्कायका महत्वपूर्ण निर्णय योग्यताको आधार मा होइन, पहाच र राजनीतिक सम्बन्धको आधारमा लिइन्छन्। यसले शिक्षाशास्त्र सङ्कायको विश्वसनीयता र गुणस्तरमा ठूलो गडबडी उत्पन्न गरेको छ। प्रशासनिक प्रक्रियामा पारदर्शिता र जवाफ देहिताको अभावले विद्यार्थी र शिक्षक दुवैमा निराशा पैदा गरेको छ, जसले समग्र शिक्षाशास्त्रका पाठ्यक्रम र कार्यक्रमको प्रभावकारिता घटाउँछ। राजनीतिक हस्तक्षेप र प्रशासकीय कमजोरियोंले न केवल सङ्कायको प्रभावकारिता घटाउँछ, तर यसले शिक्षाशास्त्रका विद्यार्थीको मविष्य र समाजको दीर्घकालिक शिक्षा नीति

पनि प्रभावित गर्छ। शिक्षक बन्नका लागि सामान्य मापदण्ड राखिएको भए तापनि केवल शैक्षिक योग्यता मात्र पर्याप्त हुँदैन। प्रभावकारी शिक्षक बन्न पेसगत सोच, सृजनात्मकता र विद्यार्थीको मनोविज्ञान बुझ्ने क्षमता आवश्यक हुन्छ। शिक्षकले केवल पाठ्यपुस्तक पढाउने होइन, विद्यार्थीलाई आलोचनात्मक सोच, जीवनोपयोगी सिप, र सृजनात्मक क्षमता विकास गराउनुपर्ने हुन्छ। शिक्षक चयनका लागि शैक्षिक योग्यतासँगै पेसागत सोच र प्रतिबद्धताको मूल्याङ्कन आवश्यक छ। जवसम्म शिक्षक उत्पादन गर्ने मूल केन्द्र बलियो हुँदैन, तबसम्म समग्र शिक्षा सुधार सम्भव छैन। शिक्षाशास्त्र सङ्कायको सुदृढीकरण भनेको शिक्षाको जरा

सुमन बराल

बलियो बनाउनु हो। नीति निर्माता, विश्वविद्यालय प्रशासन र सम्पूर्ण शैक्षिक समुदायले अब गम्भीर सोचन जरुरी छ-शिक्षाशास्त्रको सम्मान विनाशिक्षा सुधारको नारा केवल भ्रम बन्ने छ। अब शिक्षाशास्त्र र शिक्षक पेसाको सुदृढीकरणमा प्रतिबद्धता देखाउने समय आएको छ। शिक्षाशास्त्र सङ्काय सुरु बनावनाउने कार्यलाई राष्ट्रिय अभियानका रूपमा लिनु पर्छ। शिक्षाशास्त्रलाई कमजोर बनाउनु भनेको भावी पुस्तालाई कमजोर बनाउनु हो। शिक्षाशास्त्र सङ्काय बलियो भयो भने मात्र शिक्षा बलियो हुन्छ। शिक्षा बलियो भयो भने मात्र देश बलियो हुन्छ।

सहयोगी

बचत तथा सेवा केन्द्र सहकारी संस्था लि.

मध्यपुर थिमि-४, बालकुमारी, फोन :- ०१-६६३३४९५

मिति : २०८२।०२।२२

कर्मचारी आवश्यकता

प्रथम पटक प्रकाशित मिति: २०८२ जेठ २२ गते बिहिबार

यस सहयोगी बचत तथा सेवा केन्द्र सहकारी संस्था लिमिटेडका लागि तल उल्लेखित पदमा कर्मचारी आवश्यक भएकाले तोकिएका योग्यता पुगेका नेपाली नागरिकहरूबाट दरखास्त आह्वान गरिन्छ। इच्छुक उम्मेदवारहरूले निम्न लिखित कागजातहरू संलग्न गरी हस्तलिखित आवेदन पेश गर्नहुन अनुरोध छ।

नागरिकताको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि

पासपोर्ट साइजको फोटो (१ प्रति)

शैक्षिक योग्यताका प्रमाणपत्रहरूको प्रतिलिपि

अनुभव/तालिमको प्रमाणपत्रको प्रतिलिपि

विज्ञापन नं.	००२/०८१/८२
पद / श्रेणी	कार्यालय सहायक
आवश्यक संख्या	१ (एक) जना
न्यूनतम शैक्षिक योग्यता	१०+२ वा सो सरह
उमेर	१८ वर्ष पुरा भई ४० वर्ष ननाघेको
दरखास्त बुझाउने स्थान	संस्थाको कार्यालय
बाञ्छनीय योग्यता	कम्प्युटर सम्बन्धी सीप भएको (नेपाली अंग्रेजी टाइप राम्रोसँग गर्न सक्ने, MS-Office चलाउन सक्ने) समूहमा रहेर कार्य गर्न सक्ने तथा स्थानीय परिवेशमा घुलमिल हुन सक्ने।
प्राथमिकता	सहकारी, बैंक तथा वित्तीय संस्थामा काम गरेको अनुभव भएको।
परीक्षाको किसिम	प्रयोगात्मक तथा अन्तर्वाता।
तलब तथा सुविधा	संस्थाको नियमानुसार हुनेछ।

दरखास्त आइपुगनुपर्ने अन्तिम मिति : २०८२ असार ५ गते कार्यालय समय भित्र।

० प्रारम्भिक छनौटमा परेका उम्मेदवारलाई मात्र छनौट प्रक्रियाको लागि सम्पर्क गरिनेछ।

० छनौट गर्ने वा नगर्ने सम्पूर्ण अधिकार संस्थामा निहित रहनेछ।

दरखास्तको लागि:

सहयोगी बचत तथा सेवा केन्द्र सहकारी संस्था लिमिटेड

बालकुमारी, मध्यपुर थिमि-४, भक्तपुर

सम्पर्क नम्बर: ०१-६६३३४९५, ९८५९३४९५

दुरदराज देखि काठमाडौँमा उपचारका लागि आउनुभएको अति बिपन्न बिरामी तथा बिरामी कुरुवाको लागि निशुल्क भोजन सेवा निम्न अस्पतालहरूमा संचालित छ।

- वीर अस्पताल बिहान ९:१५- १०:०० बजे सम्म।
(२५० जनाको लागि)
 - कान्ति बाल अस्पताल बिहान १०:२०-१०-५० बजे सम्म।
(७५ जनाको लागि)
 - गङ्गालाल मुटु अस्पताल बिहान ११:००-११:३० बजे सम्म।
(१५० जनाको लागि)
 - किर्तिपुर बर्न अस्पताल, बेलुकी ५:३० - ६:०० बजे सम्म।
(७५ जनाको लागि)
 - राष्ट्रिय ट्रमा सेन्टर, बेलुकी ६:३०-७:०० बजे सम्म।
(१५० जनाको लागि)
- जम्मा बिरामी र बिरामी कुरुवा गरेर दैनिक ७०० जनाको लागि नियमित भोजन सेवा उपलब्ध छ।

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्मः
२०१० जेठ २८ गते

स्व. कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ

स्वर्गारोहणः
२०८२ जेठ २६ गते

यस थेम्मुड मासिक पत्रिकाका सल्लाहकार **कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ**को मिति २०८२ जेठ २६ गते सोमबारका दिन असमायिक स्वर्गारोहण भएकोमा दिवंगत आत्माको चीरशान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति भावपूर्ण समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

थेम्मुड मासिक पत्रिका

मध्यपुर थिमि परिवार

जन्मः
२०१० जेठ २८ गते

स्वर्गारोहणः
२०८२ जेठ २६ गते

स्व. कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ

यस नेपाल रेडक्रस सोसाइटी मध्यपुर थिमि उपशाखाका आजीवन सदस्य, रेडक्रस/वन सामुदायिक भवन उपभोक्ता समितिका सल्लाहकार, समाजसेवी एवं राजनीतिज्ञ **कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ**को मिति २०८२ जेठ २६ गते सोमबारका दिन असमायिक स्वर्गारोहण भएकोमा दिवंगत आत्माको चीरशान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति भावपूर्ण समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

जीवन श्रेष्ठ
अध्यक्ष एवं
सामुदायिक भवन रेडक्रस/वन
उपभोक्ता समिति
मध्यपुर थिमि-४

बाबुकाजी श्रेष्ठ
सभापति एवं
नेपाल रेडक्रस सोसाइटी
मध्यपुर थिमि उपशाखा परिवार
बालकुमारी, मध्यपुर थिमि-४

जन्मः
२०१० जेठ २८ गते

स्वर्गारोहणः
२०८२ जेठ २६ गते

स्व. कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ

मध्यपुर थिमिका समाजसेवी, राजनीतिज्ञ एवं मिलनसार काका **कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ**को मिति २०८२ जेठ २६ गते सोमबारका दिन असमायिक स्वर्गारोहण भएकोमा दिवंगत आत्माको चीरशान्तिको कामना गर्दै हार्दिक श्रद्धाञ्जली अर्पण गर्दछौं । साथै शोक सन्तप्त परिवारजनप्रति भावपूर्ण समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

मंगलकृष्ण धौबजि श्रेष्ठ
श्रीमती पूर्णलक्ष्मी धौबजि श्रेष्ठ
सुश्री प्राप्ती धौबजि श्रेष्ठ
तछुटोल, मध्यपुर थिमि-४

बाबुकाजी श्रेष्ठ

मध्यपुर थिमिमा जेठ २८ गते सबै नगरवासीहरु स्तब्ध भए। मध्यपुर थिमिका सामाजिक अगुवा, वामपन्थी नेता एवं सम्पूर्ण सामाजिक कार्यकर्ताको प्रेरणाता कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठको मृत्युले सबैलाई असहज बनाएको थियो, पत्याउन गाह्रो भएको थियो। अचानक उक्त दुखद घटनाले सबै नगरवासीहरु स्तब्ध भए। बालकुमारी सत्तल पूर्वाधार निर्माणको दौरानमा निरन्तर खटिदै गर्दा घरमा पुगी कौशीमा गएर गमलामा पानी हाली नियमित व्यायाम गर्ने कोठा पुगेपछि अचानक वेहोस हुन पुग्यो सोही स्थानमा उहाँको देहत्याग भएको पारिवारिक स्रोत जानकारी गराइयो।

नेकपा (माओवादी केन्द्र)का केन्द्रिय सल्लाहकार समेत रहनु भएका उहाँको पार्थवी शरीरमा पार्टीको झण्डा ओढाई नेकपा (माओवादी केन्द्र)का केन्द्रिय उपाध्यक्ष एवं पूर्व गृहमन्त्री नारायणकाजी श्रेष्ठले श्रद्धाञ्जली अर्पण गरी एक मिनेट मौन धारण गरिएको थियो। हजारौं मध्यपुर बासीहरुको उपस्थिति रहेको शवयात्रा निवासदेखि दक्षिण बाराही आर्यघाटसम्म पुगी श्रद्धाञ्जली व्यक्त गरेको थिए। उहाँ विराट नेपालभाषा साहित्य सम्मेलन गुथिको सल्लाहकार रहेको हुनाले गुथिको तर्फबाट पनि संस्थाको झण्डा ओढाई एक मिनेट मौनधारण गरी श्रद्धाञ्जली अर्पण गरेको थियो।

उहाँ जितलाल गोजा श्रेष्ठका जेष्ठ पुत्र थिए। उहाँको एक श्रीमती, दुई छोरा, दुई छोरी थिए। उहाँ श्रीमती धेरै वर्ष पहिले वितेको थियो। हाल उहाँ कान्छो छोरा सुन्दरलाल श्रेष्ठसँग बस्दै आएको थिए।

उहाँ राजनीतिक र

सामाजिक जीवनमा वि.सं. २०२५ सालमा वैकुण्ठहरि श्रेष्ठले नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीको सदस्य दिई श्याम प्रसाद शर्मा भेट गराई दिएको थियो। उहाँ वि.सं. २०२८ सालमा नेकपा वाममति अञ्चलका सदस्य क. देवेन्द्रलाल श्रेष्ठ (काइला वा)ले श्याम प्रसाद शर्माको पार्टी होइन। हाम्रो पार्टीमा आउन पत्रो भनेकोले उहाँ वि.सं. २०३२ सालमा क. नरबहादुर कर्माचार्य आएर नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी सूची (चौ.म) मा सदस्यता भयो। उहाँ लगायत वैकुण्ठहरि श्रेष्ठ सहित थिमिका अधिकांश साथीहरु नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी (चौ.म.)को सदस्य भई मध्यपुर थिमि नगर समिति गठन गरी उहालाई अध्यक्ष बनाएको थियो। भक्तपुर जिल्लामा पनि जिल्ला समिति बनायो त्यसमा पनि उहाँ जिल्ला सदस्य बनाइयो। वि.सं. २०३३ सालमा अखिल नेपाल किसान संघ भक्तपुर र जिल्ला समितिको पनि सदस्य भए। उहाँकै नेतृत्वमा अखिल नेपाल किसान संघ केन्द्रिय कार्यालयले देशव्यापी रुपमा भूमिकर विरुद्धमा वि.सं. २०३४ साल आषाढबाट १५ गते पर्चा छरिएको थियो। भक्तपुर जिल्लाको पश्चिम भेग मध्यपुर थिमि नगरपालिका र सूर्यबिनायक नगरपालिका वडा नं. १, २, ३ र ४ मा रातभर पर्चा छर्नु भयो। वि.सं. २०३५ र २०३६ सालको विद्यार्थी आन्दोलनमा सक्रिय भएर भक्तपुर जिल्लामा भाग लिएको थिए। वि.सं. २०३६ साल कार्तिक महिनामा नेपाल सम्बत १९०० म्हेपुजाको दिनमा वैकुण्ठहरि श्रेष्ठको घरमा सर सल्लाह गरी पञ्चकृष्ण श्रेष्ठको संयोजकत्वमा बालकुमारी मन्दिर परिसर डबुलीमा साहित्य सम्मेलन गरिएको थियो। उक्त सम्मेलनमा प्रमुख अतिथि ज्यान बहादुर नेवा: अतिथि पद्मरत्न तुलाधर, दुर्गालाल श्रेष्ठ,

मध्यपुर थिमिका सामाजिक अगुवा, वामपन्थी नेता एवं सम्पूर्ण सामाजिक कार्यकर्ताको प्रेरणाको स्रोत कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठको देहावसान

लिलामणी पोखरेल आदि थिए। सोही दिन साँझ काठमाडौँबाट पहिलो पटक मोटर साइकल चाली आएको थियो। उक्त मोटरसाइकल चालीलाई थिमिमा भव्य स्वागत गरिएको थियो। वि.सं. २०३६ साल चैत्र १४ गते दत्तात्रयमा अखिल नेपाल किसान संघ भक्तपुर जिल्लाले किसान समस्या र देशको राजनैतिक विषयमा भव्य जनसभा गरिएको थियो। वि.सं. २०३७ सालको जनमत संग्रहमा पार्टीको निर्देशन अनुसार सक्रिय रुपमा बहुदलको प्रचार प्रसार गराएर भाग लिई तत्कालिन बालकुमारी पंचायतमा ८५ प्रतिशत बहुदलमा मत खसालेको थियो। वि.सं. २०३६ साल देखि २०३९ साल सम्म आदर्श मा.वि. लायकुमा संचालक समितिमा सदस्य भई उहाँले सेवा गर्नु भएको थियो।

उहाँ पछिल्लो चरणमा राजनीतिमा भन्दा सामाजिक क्षेत्रमा बढी सक्रिय हुनुहुन्छ। दक्षिणबाराही मन्दिर र मन्दिर परिसर निर्माण गर्ने कार्यमा उहाँले नेतृत्व लिनु भएको थियो। बालकुमारी विष्णुवीर वन उपभोक्ता समूहमा अध्यक्ष भई कार्यगरी वन संरक्षण र प्रवर्द्धनमा ठूलो योगदान रहेको थियो। त्यस्तैगरी शंखधर पार्क गुरु योजनामा पनि उहाँ संलग्न रहेको थियो भने बालकुमारी सत्तल पुनर्निर्माणदेखि प्रवर्द्धन गर्ने कार्यमा समेत उहाँको ठूलो योगदान रहेको थियो। उहाँलाई मध्यपुर थिमिको संघसंस्थाहरुको अभिभावकको रुपमा लिइन्छ। मध्यपुर थिमिका विभिन्न संघ संस्थाहरुमा आवद्ध भई सेवा गर्ने बहुप्रतिभाशाली व्यक्तित्व आज हामीले गुमाउनु परेको छ। आज हामी सबै उहाँप्रति श्रद्धा सुमन अर्पण गर्दछौं। अहिलेसम्म हामीले जानकारी पाएसम्म उहाँ उल्लेखित संघसंस्थामा आवद्ध रहेको छ - नेपाल रेडक्रस सोसाइटीको आजीवन सदस्य, नेपाल क्षयरोग निवारण संस्थाको आजीवन सदस्य, नेपाल सुस्त मनःस्थिति कल्याण

संस्थाको आजीवन सदस्य, आदर्श मा.वि. लायकु थिमिका संचालक समिति सदस्य, बालप्रेमी मा.वि.को संचालक समितिको अध्यक्ष, नवरत्न इङ्गलिस स्कूलको संस्थापक अध्यक्ष, सुँगा फोहर पानी प्रशोधनशाला व्यवस्थापन समितिको अध्यक्ष, बालकुमारी विष्णुवीर सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहको अध्यक्ष, दक्षिण बाराही मन्दिर परिसर सुधार एवं व्यवस्थापन समितिको पूर्व अध्यक्ष, मध्यपुर स्वास्थ्य समाजको संचालक समिति पूर्व सदस्य, विराट नेपालभाषा साहित्य सम्मेलन गुथि भक्तपुरको आजीवन सदस्य एवं सल्लाहकार, बालकुमारी स्वास्थ्य समाजका सल्लाहकार, मध्यपुर स्वास्थ्य समाजको संस्थापक अध्यक्ष, राष्ट्रिय विभूति शंखधर साख्वा: प्रतिष्ठानको संस्थापक सदस्य, थेम्गुड मासिक पत्रिकाको सल्लाहकार, नेवा: देवू दबूको सदस्य, स्व.वैकुण्ठहरि श्रेष्ठ स्मृति प्रतिष्ठानका आजीवन

सदस्य, नेपालभाषा संघर्ष समिति थिमि कचाको सदस्य, इन्द्रेणी समसामयिक पत्रिकाको सल्लाहकार, बालकुमारी सत्तल पुनर्निर्माण उपभोक्ता समितिकाको अध्यक्ष, इन्द्रेणी साँस्कृतिक समाजका संरक्षक रहेका छन्। यसरी राजनीतिक क्षेत्रमा मात्र होइन सामाजिक क्षेत्रमा धेरै लगाव भएका व्यक्तित्वमा पर्दछ। उहाँलाई जसले जे काम अच्चाएपनि नाई भन्न नसक्ने हुन्छ भन्ने व्यक्तित्व हुनुहुन्छ। सबैलाई सम्मान व्यवहार गर्ने, सत्य बोल्ने, खुरापाती गर्न नजान्ने, सर्वदा सादा जीवन बिताउनु चाहने सर्वश्रेष्ठ व्यक्ति हुनुहुन्छ। उहाँको बारेमा धेरै खोजनीति गर्न अबै बाँकी छ। अहिले उहाँको निधनले हामी सबैलाई भावुक बनाएको छ। त्यसकारण उहाँको योगदानलाई वास्तविक रुपमा श्रद्धाञ्जली दिने हो भने उहाँको चीरसमरण हुने, पछिका पुस्ताले पनि ज्ञान हासिल गर्न सक्ने कार्य गर्नु पर्छ हामी सबैले।

आवो टप्प दिव्यो तन्यो मिति पुग्यो टरेर दैँन त्यो ।
इन्द्रे विनि नल्ल परेर पाउमा, त्यो विनि मान्दैन त्यो ।

भावपूर्ण श्रद्धाञ्जली

जन्म: २०११/०२/१५ स्वर्गारोहण: २०८२/२/२६

स्व. कृष्ण लाल गोजा श्रेष्ठ

यस संस्थाका शेयर सदस्य नं. १२०५ का
कृष्ण लाल गोजा श्रेष्ठको
असामयिक निधनबाट हामी अत्यन्त दुःखित छौं ।
यस दुःखद घडीमा दिवंगत आत्माको चिरशान्तिको कामना गर्दै
शोकाकुल परिवारजन प्रती हार्दिक समवेदना व्यक्त गर्दछौं ।

चन्द्र कृष्ण श्रेष्ठ
अध्यक्ष
तथा

सूर्यदर्शन बचत तथा ऋण सहकारी संस्था लि. परिवार
मध्यपुर थिमि-४, शंखधर चोक, फोन नं. ०१-५०५३१४४

मनसुनजन्य विपद्बाट बच्ने उपाय

- आपतकालीन अवस्थामा चाहिने सामग्री सुरक्षित रूपमा भण्डार गरौं,
- बाढीको सम्भावना भएको बेला सतर्क बनौं र सुरक्षित स्थानमा सरौं,
- पहिरो सम्भावित क्षेत्रमा सकेसम्म यात्रा नगरौं,
- घर बनाउँदा सुरक्षित स्थान, संरचना र प्रविधिको प्रयोग गरौं,
- आपतकालीन भोला (औषधी, पानी, टर्च, सञ्चारका साधन सहित) तयार राखौं,
- विपद् पूर्वतयारी सम्बन्धी तालिममा सहभागी बनौं,
- विपद्पछि भ्रम र डर नफैलाऔं, आधिकारिक सूचना मात्र अनुसरण गरौं,
- सामूहिक सहयोग, सजगता र तयारीले मात्र विपद्बाट हुने क्षति न्यूनिकरण गर्न

मानव बेचबिखनजन्य कार्यहरू

- मानिसलाई भुक्त्याएर बन्धक बनाउने वा दास बनाउने,
 - मानिसलाई खरिद बिक्री गर्ने र जबरजस्ती काममा लगाउने,
 - कुनै प्रकारको फाइदा लिई वा नलिई वेश्यावृत्तिमा लगाउने,
 - प्रचलित कानून विपरीत माजव अ भिक्ने वा न्यापारिक प्रयोजनमा खरिद बिक्री गर्ने,
 - वेश्यागमन गर्ने वा गराउने जस्ता कार्य मावन बेचबिखन मानिने कार्य हुन् ।
- यस्ता कार्य गर्ने गराउने न्यक्तिलाई कानून बमोजिम कारवाही हुन्छ । यस्तो कार्य भए गरेको जानकारी भए नजिकको प्रहरीमा खबर गरौं ।

नेपाल सरकार

विज्ञापन बोर्ड

राज्यद्वारा विस्थापित नेवा:

○ कृष्ण प्रजापति

कुनै बखत उपत्यका भित्रका नेवा: समुदायको जीवनस्तर यूरोप भित्रका विकसित देशहरुको स्तरमा पुगिसकेको थियो। यहाको आम्दानीको श्रोत र शीप, कला र सभ्यता उच्च स्तरमा पुगिसकेको थियो। तर आज आएर बैभवशाली सांस्कृतिक धरोहरलाई मर्मत गरी संरक्षण गर्ने आट समेत नेवा: समुदायले गर्न नसक्ने अवस्थामा पुगिसकेका छन्। त्यो बेला राज्य सरकारको तर्फबाट विभिन्न खालका उच्च धरोहरहरुको निर्माण गरी उपत्यकालाई एक खालको स्वर्ग नै बनाई राख्न सफल भएकोमा यहाँका नेवा: समुदायको आन्दानीको श्रोत राम्रो हुनु, ल्हासा सम्म पुगेर सुनको व्यापार गर्नु, यहाबाट मुद्रा उता सम्म लगेर चलाएर विनिमय गर्ने प्रथा अगाडि बढिरहेकाले पनि हो।

अहिले आएर देशमा एक सय वर्षसम्म राणा शासन कायम भएको र पृथ्वी नारायण शाहले उपत्यका आक्रमण गरी यहा र हेका बैभवशाली बौद्धिक धरोहर लाई नष्ट गरिदिएका कारण प्रत्यक्ष र परोक्ष रुपमा पनि यहाँका नेवा: समुदायको जीवनस्तर भन भन ह्रास भएर गइसकेको अवस्था छ। आन्दानीको श्रोतको रुपमा रहेको कृषिमा निर्भर रहेका ज्यापु समुदायहरुले चलाउदै आइरहेका थुप्रै जात्रा पर्वहरु रोकिए।

बैशाख जेठ जस्तो गर्मी याममा उपत्यका र उपत्यका पर परका विभिन्न नेवा: बस्तीहरुमा थुप्रै खालका जात्रा पर्वहरु चल्ने गर्दछन्। पहिला पहिला गुथि संस्थानले कब्जा नगर्दा यहाका सबै जात्रा पर्वहरु नेवा: समुदायले दान

दिएका खेतवारीको आयस्ताबाट चल्ने गर्दथ्यो। जात्रा सञ्चालन गर्नको लागि भैरव गुथिले भैरवको रथ बनाइन्थ्यो। लिंगो उभ्याएर जात्रा मनाउनको लागि अलग नै गुथिको स्थापना गरी जग्गा जमीन समेत राखिराखेको थियो। सोही जग्गाबाट आउने बालीनालीबाटै अन्न बेचेर आन्दानी गरी जात्रा चलाउन्थ्यो। भजनको व्यवस्था हुन्थ्यो, बली दिनको लागि पनि आन्दानी पुग्दथ्यो। सो जग्गाको बालीले नै बोका किनेर बली दिने गरिन्थ्यो। भजन, धल्वा चल्थ्यो। तर गुथि संस्थानले देवी देवताको नाममा रहेका जग्गा जमीनसमेत कब्जा गरी त्यसको आन्दानी सबै सोहरे पछि भने जात्रा पर्व चलाउन मुस्किल पर्न गएको छ। गुथि संस्थानले बल्ल तल्ल चुड्न लागेका दुई चार वटा दोरी दिएर जात्रा मनाऊ भनेर फ्याक्ने चलन सुरु भएको छ। परम्परागत रुपमा भोज खाएर सहयोगी सबैलाई समेबजी खाएर कालो बोको छोडी जुन सालको रुखमा हान्थे त्यही सालको रुखलाई लिंगो मानेर बन्चरोले काटेर ल्याउने परम्परा समेत स्थगन भएको छ।

ठेकेदारलाई जिम्मा लगाएर सीधै मेसीन प्रयोग गरी रुख ढाल्ने गरेको छ। डोजर र क्रेनको प्रयोग गरी बाटै बाटो अगाडि पछाडि मेसीनले अठ्याएर लिंगो य:सिख्य: सम्म पुर्याउने अति आधुनिक चलन सुरु गरेको छ। यस्तै गरी सजिलो उपाय खोज्दै जाने हो भने भोलि लिंगो उभ्याउने र ढाल्ने पनि मेसीनले नहोला भन्न सकिन्न।

संस्कार संस्कृति भनेको एक पल्ट रोकेपछि फेरि चलाउन

अत्यन्तै कठीन हुने गर्दछ। लिच्छविकालदेखि सञ्चालनमा रहेको सुडालको ब्रम्हायणी जात्रा मल्ल कालसम्म भब्य रुपमा सञ्चालन भइरहेकोमा लामो समयसम्म रोकियो। पुन: स्थापनाको लागि अत्यन्तै कठीन अवस्था भएपनि एक दशक अगाडिदेखि पुन: बल्ल त्यहाँका स्थानीय जात्राप्रेमिहरुले पितलको खत बनाएर प्रत्येक वर्ष वैशाख १ गते ब्रम्हायणी जात्रा सञ्चालन गर्न थालेका छन्। त्यसैगरी टोल टोलमा पनि पहिला चल्दै आइरहेका कतिपय जात्रा जग्गा जमीन जम्माै गुथि संस्थानले रेकर्मा परिणत गरेपछि आयश्रोत नभएकाले प्रत्येक गुथियार हरूले चन्दा उठाएर आफूहरुले खाई नकाईकन पनि सञ्चालन गर्नु परेकाले कयौँ जात्राहरु रोकिरहेका छन्। त्यसैगरी हामी नेवा: समुदाय भित्रका विभिन्न जातीय समुदायले चलाउदै आइरहेका सबै सांस्कृतिक परम्पराहरु खेत नै आधार भएर चलिरेहेकोमा खेतबाट आउने श्रोत नै रोकिदिएकाले त्यतिकै विस्थापित हुने गरेका छन्। यो नेवा: जात्रा पर्व र सांस्कृतिक धरोहर माथिको प्रहार नै हो। एक हिसावले आउने श्रोत भित्रै ह्रास भएपछि जात्रा चलाउने नसकिने अवस्था आउने नै भयो।

गाईजात्रा वरिपरि सञ्चालन गरिने नीलबाराही गण नाच पनि सोही अवस्थामा पुगेको छ। पहिला नील बाराही नाच सञ्चालन गरिने ध्वा ज्यापु नेवा: सामुदायलाई जग्गा जमीनको व्यवस्था गरिराखेको थियो। सोही खेत कमाएर आएको आन्दानी खाएर उनीहरुले आफ्नो कूलको जात्रा चलाउथे। तर पछि उक्त जग्गा जमीन सबै सरकारले कब्जामा पार्यो। गुथि संस्थान गठन गरी नेवा: समुदायको गुथिलाई विस्थापित गर्न थाल्यो।

निहित स्वार्थ पूर्ति गर्नका लागि जग्गा जमीन देवताको नाममा नपारेपछि जात्रा पर्वहरु सरकारले दिने गरेको केही हण्डीको भर पर्नु पर्ने बाध्यता रहन पुगेको छ। गुथि संस्थानले नदिएसम्म नीलबाराही नाच, बिस्केट जात्रा, ब्रम्हायणी जात्रा र महाकाली महालक्ष्मीको र थ जुधाउने जात्रा समेत चलाउन नसकिने अवस्था सिर्जना गरिदिएको छ। त्यसैले पनि सक्षम र योग्य नेवा: समुदाय जात्रा पर्व चलाउनको लागि रकम हाल्दा हाल्दै गरिब हुन पुग्यो। अनि आउने आयश्रोत नभएपछि परम्परागत जात्रा पर्व धान्न पनि जग्गा जमीन बेच्न गुथियारहरु बाध्य भए। अनि बाहिर बाट आएका गैर नेवा:हरुले सोही गरिब जनताको जग्गा सस्तो मूल्यमा किनेर यहाँ नेवा: समुदायलाई थप विस्थापनमा पार्ने दाऊ रचिरहेका छन्।

एक एक वटा राज्यको नीतिको कारण स्थानीय नेवा: समुदायलाई निकै धेरै मार पर्ने गरेका छन्। कतिपय सार्वजनिक जग्गा जमीनहरुमा स्थानीय आदिवासीहरुको हक चुडालेर राजा महाराजाहरुले आफ्नो अधिकार जमाएकाले पनि स्थानीय किसानहरु मागेर खानु पर्ने स्थितिमा पुगेका छन्।

भूकुटी मण्डपको जग्गा कब्जा गरी उब्जनीशील जग्गामा सरकारले प्रदर्शनी स्थलको निर्माण गरेपछि काठमाडौँका थुप्रै ज्यापु समुदाय आत्महत्या गरी मृत्युवर ण गरेका उदाहरण इतिहासले देखाएको छ। सोही जग्गा कमाएर खाइरहेका किसानहरु आफ्नो जग्गा जमीन नभइसकेपछि उपत्यका छोडेर पिरन्ते जीवन विताएर जिउनु परेको अवस्था थियो। उक्त जग्गा अत्यन्तै सस्तोमा किनेर सरकारले विस्थापित गरेपछि किसानहरु

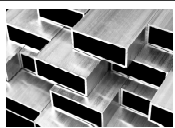
अ त ि थ ि क दुरावस्थामा पुगेका थुप्रै उदाहरणहरु पाइन्छन्। यसरी सरकारले केही चीजहरुको निर्माण गर्न पूर्वाधारको विकास गर्न वा भवनहरुको निर्माणको लागि स्वतन्त्र रुपमा पूर्व स्वीकृति लिनु पर्ने थियो। त्यसो नगरी वजर्जस्ती गर्ने परिपातिले भक्तपुरको सल्लाघारीमा रहेको राजा वीरेन्द्रको नाममा रहेको जग्गा कब्जा गरेको बखत स्थानीय किसानहरुले आत्महत्या समेत गरेको थाहा पाउनेहरु अहिले पनि यदा कदा भेटिन्छन्।

राज्यको नीति खराब भएपछि, राज्यको तर्फबाट जनतालाई दु:ख दिने नियति विकास भएपछि निमुखा जनताहरु निरिह पूर्वक विस्थापनमा पर्नु स्वाभाविकै हो। हिजो राणा शासन कालमा ठूल ठूला भवनहरु निर्माण गर्ने नाममा, सिंहदरवार निर्माण गर्ने नाममा वा सरकारी भवनहरु निर्माण गर्ने नाममा सितैमा भने भैं जग्गा जमीन कब्जा गरे जस्तै आज पनि थुप्रै स्थानमा प्लानिङको नाममा, स्मार्ट सिटी निर्माण गर्ने नाममा किसानका जग्गा जमीनहरु कब्जा गर्ने दाऊ हेरिरहेका छन्। बाहिरी चक्रपथ निर्माण गर्ने कुरा अभै सेलाएको छैन। त्यसैगरी द्रुत गतिको मार्ग, हाइडेशन लाइन निर्माणलागायत सुख्खा बन्दगाहा निर्माणको नाममा खोकना, बुंगमती र चोभार क्षेत्रका किसानहरुको जग्गा कब्जा गरी नेवा: समुदायलाई विस्थापित गर्ने दाऊ रचिरहेका छन्। यसबाट सबै जनता सचेत हुनु जरुरी देखिन्छ।

Gyan Sundar Shrestha
9841355145

Bhakta Krishna Patya
9851185832

JYOTI ALUMINIUM CENTER

Madhyapur Thimi-3, Chardobato, Tina
Behind TB hospital, Tel.: 01-6635394

: Our service :

UPVC, Door, Window, Shower Cabin, Partation, and
all types of aluminium furnitures and skylight.

“ग्राहकको सन्तुष्टी नै हाम्रो लक्ष्य हो।” विगत ३ दशकदेखि निरन्तर तपाईंहरुको सेवामा समर्पित

प्रो. अनिस श्रेष्ठ
मो: ९८४५२८०४४४

प्रगति टेलर्स

(जेन्ट्स सटिड सुटिड सेन्टर)

सूर्यविनायक नपा.-४ (दक्षिणबाराही मार्ग) नयाँ वस्ती, भक्तपुर, फोन: ६६३२०४६

राष्ट्रिय, अन्तर्राष्ट्रिय स्तरीय कपडा, विभिन्न डिजाइनका साथै तयारी सुट पाइन्ट जुता आदिको लागि सम्मन्वहोस्।

नायोपःमा श्यामकाजी श्रेष्ठद्वारा लिखित पुस्तक सार्वजनिक

मध्यपुर थिमि- मध्यपुर थिमि नपा ४ लाय्कु निवासी नायोपःमा श्यामकाजी श्रेष्ठद्वारा लिखित पुस्तक ऐतिहासिक नगरी थिमि एक परिचय सार्वजनिक गरिएको छ। व्यवसायी इन्द्र बज्राचार्यको सभापतित्वमा भएको उक्त पुस्तक सार्वजनिकीकरण कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि पूर्वमन्त्री एवं बागमती प्रदेशका सांसद डा.राजेन्द्रमान श्रेष्ठले ऐतिहासिक, सांस्कृतिक नगरी मध्यपुर थिमि क्षेत्रको सम्पदा र थिमिका सम्पदाबारे बुझ्न इच्छुकका लागि सहयोगी हुने बताउनु भयो।

पुस्तकका लेखक श्यामकाजी श्रेष्ठले आफूले थिमि क्षेत्रका प्रमुख सम्पदाबारेमा अध्ययन गरेर पुस्तक तयार गरेको बताउँदै पुस्तकबारे विज्ञहरूद्वारा मौखिक एवं लिखित सल्लाह र सुझावको अपेक्षा गर्नुभयो। कार्यक्रममा संस्कृतिकर्मीहरू गणेशराम लाछि र धर्मसुन्दर बज्राचार्यले पुस्तकको समीक्षा गर्दै शंखधर चोकदेखि बाहाखाबजार सम्मका प्रमुख सम्पदा अनि पूजाविधि सम्बन्धी जानकारीमूलक पुस्तकमा थप सुधारको आवश्यकता औल्याउनु भयो।

मध्यपुर थिमि नपा ४ कमेरोटारस्थित मध्यपुर कराले एकेडेमीको सभाहलमा भएको उक्त कार्यक्रममा मध्यपुर प्रवर्द्धन समाजका संरक्षक एवं मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका निवर्तमान नगरप्रमुख मदनसुन्दर श्रेष्ठले मूर्त

अनि अमूर्त सम्पदा अनि संस्कृतिको धनी मध्यपुर थिमि नगरक्षेत्रमा रहेका मूर्त सम्पदाहरूको बारेमा जानकारीमूलक पुस्तकले मध्यपुर थिमिको ऐतिहासिक मौलिक सम्पदाको बारेमा विस्तृत जानकारी हुने आशा व्यक्त गर्नुभयो।

संचारकर्मी प्रफुल्ला श्रेष्ठले सञ्चालन गर्नु भएको उक्त कार्यक्रम बागमती प्रदेशका सांसद डा.राजेन्द्रमान श्रेष्ठ, संस्कृतिकर्मीहरू गणेशराम लाछि, धर्मसुन्दर बज्राचार्य, मथिनपाका निवर्तमान नगरप्रमुख मदनसुन्दर श्रेष्ठ लगायतका अतिथि महानुभावहरूले संयुक्त रुपमा पुस्तक विमोचन गर्नुभएको थियो। ९२ पेजको उक्त ऐतिहासिक नगरी थिमि एक परिचय पुस्तकमा मध्यपुर थिमि क्षेत्रका ऐतिहासिक सम्पदाहरूको स्थापना परिचय र महत्व पनि समेटिएको छ। नायोपःमा श्रेष्ठको थिमि लाय्कु (दरवार) नामक पुस्तक सार्वजनिक भईसकेको छ।

पुस्तकमा सम्पदाको परिचय, पूजाविधिदेखि थिमि क्षेत्रका मूर्त सम्पदाहरू मठमन्दिर, पोखरी, ढुगंधारा, पाटी, स्थानीय आदिवासीहरूको थर सम्बन्धी जानकारी दिइएकोले पुस्तक पठनीय एवं संग्रहणीय रहेको मालकले थिमिका अध्यक्ष एवं अग्रज सञ्चारकर्मी बाबुकाजी श्रेष्ठले बताउनुभयो।

आत्महत्या न्यूनिकरण सचेतना कार्यक्रम

मध्यपुर थिमि- लागू पदार्थ विरुद्धको महाअभियान आत्महत्या न्यूनिकरण सचेतना कार्यक्रम स्थानीय शंखधर वैक्वेटमा सम्पन्न। मध्यपुर थिमि नगरपालिकाको आयोजना, सामुदायिक प्रहरी साभेदारीमार्फत, महानगरिय प्रहरी वृत्त मध्यपुर थियो संयोजनमा उक्त कार्यक्रम गरिएको थियो। युवाहरूलाई लक्षित गरिएको कार्यक्रममा कलेज, विद्यालयका विद्यार्थीहरू सहभागी थिए।

मध्यपुर थिमिमा लागुऔषध विरुद्धको महाअभियान र आत्महत्या न्यूनिकरण सचेतना कार्यक्रम सम्पन्न भयो। शान्तिपूर्ण र सुरक्षित समाज निर्माण गर्ने उद्देश्यसहित “लागुऔषध विरुद्धको महाअभियान २०८१” तथा “लागुऔषध दुर्व्यसन रहित घर अभियान तथा आत्महत्या न्यूनिकरण अभियान २०८२” अन्तर्गत एक विशेष सचेतना कार्यक्रम सम्पन्न गरिएको छ।

नगरप्रमुख सुरेन्द्र श्रेष्ठको सभापतित्वमा सम्पन्न उक्त कार्यक्रममा

प्रमुख अतिथि प्रहरी अतिरिक्त महानिरीक्षक (एआईजी) टेकबहादुर तामाङ रहेका थिए। कार्यक्रममा काठमाडौं उपत्यका प्रहरी कार्यालय रानिपोखरी, प्रहरी वृत्त थिमि तथा सामुदायिक सेवा केन्द्रको संयुक्त समन्वय रहेको थियो।

कार्यक्रम मार्फत लागु औषधको प्रयोग र त्यसको असरबारे जनचेतना फैलाउनुका साथै आत्महत्याका दरलाई न्यूनिकरण गर्ने उपायहरूबारे स्थानीय बासिन्दा, विद्यार्थी र अभिभावकहरूलाई जानकारी गराईएको थियो।

१० दिने नेतृत्व विकास तालिम सुरु

मध्यपुर थिमि- मध्यपुर थिमि नपा ५ स्थित वडा युवासञ्जालको आयोजना र मध्यपुर थिमि नपा ५ को साभेदारीमा १० दिने नेतृत्व विकास कार्यक्रम सुरु भएको छ। वडा युवा सञ्जालका अध्यक्ष रोचन श्रेष्ठको सभापतित्वमा भएको तालिमको उद्घाटन गर्दै मथिनपा ५ का वडाध्यक्ष बालकृष्ण श्रेष्ठले युवावर्गले नेतृत्व विकासमा प्राथमिकता दिनुपर्नेमा जोड दिनुभयो।

वडाध्यक्ष श्रेष्ठले वर्तमानका साभेदार अनि भविष्यका कर्णाधार युवा वर्गले तालिममा सिकेको सीप र ज्ञान दैनिक व्यवहारमा लागु गर्न आग्रह गर्दै शुभकामना मन्तव्य व्यक्त गर्नुभयो।

प्रशिक्षक सागर गुरागाईले नेतृत्व विकास प्रत्येक व्यक्तिका लागि अपरिहार्य भएकोमा जोड दिदै तालिमबाट सिकेको सीप दैनिक जीवनमा लागु गर्न सकिने दृष्टान्त

प्रस्तुत गर्नुभयो। मथिनपा ५ वडा कार्यालयको सभाहलमा भएको उक्त तालिम कार्यक्रमको उद्देश्य र महत्वबारे प्रकाश पार्दै वडा युवा सञ्जालका अध्यक्ष रोचन श्रेष्ठले युवाहरूको व्यक्तित्व, नेतृत्व एवं क्षमता अभिवृद्धिका लागि तालिम फलदायी हुने अपेक्षा गर्नुभयो।

वडा युवा सञ्चालकी सदस्य रोशना भासिमाले सञ्चालन गर्नु भएको उक्त तालिममा भण्डै ३ दर्जन युवा युवतीको सहभागिता रहको छ।

तालिममा व्यक्तित्व विकास, नेतृत्व विकास, उद्घोषण, असल वक्ता र सामाजिकीकरणका माध्यम र विधिहरू सहित सैद्धान्तिक, व्यवहारिक र प्रयोगात्मक विधिबाट प्रशिक्षण भइरहेको आयोजक मथिनपा ५ युवासञ्जालका अध्यक्ष रोचन श्रेष्ठले जानकारी दिनुभयो।

प्रो. सुविन श्रेष्ठ
९८५१०२९१९७

प्रो. महेश श्रेष्ठ
९८४१४१३२६४

बालकृष्णमारी

सर्भिस सेन्टर

मध्यपुर थिमि नपा.-४, शंखधरचोक

हाम्रा सेवाहरू: _____

फोटोकपी, एथ्रि प्रिन्ट, कलर प्रिन्ट, बाइन्डिङ्ग, स्क्रानिङ्ग, टोनर रिफिल, कम्प्युटर, ल्यापटप, प्रिन्टर, फ्याक्स मेशिन, युपिएस आदि मर्मत गर्नु परेमा हामीलाई सम्झनुहोस् ।

स्कूल र कलेजको लागि चाहिने सम्पूर्ण किताब,
कापी एवं स्टेशनरी सामानको लागि

आवर शप Our Shop

मध्यपुर थिमि न.पा.-६, गुङ्गचिवाः, फोन: ०१-६६३२८०८
मो. ९८४१९६२२८८, ९८४१३७९४३९

लोकतन्त्रपछि भौतिक पूर्वाधारमा फड्को

पूर्वेली कान्छो

मुलुकमा प्रजातन्त्र र गणतन्त्र स्थापनापछि भौतिक पूर्वाधार निर्माणको क्षेत्रमा ठुलो प्रगति भएको छ । सडक सञ्जाल विस्तार, पुल तथा सुरुङ्गमार्ग निर्माणलगायत पूर्वाधारको क्षेत्रमा मुलुकले ठुलो फड्को मारेको छ । अहिले ३२ मुलुक जोड्ने एसियाली राजमार्गका साथै पूर्वपश्चिम र उत्तर दक्षिणका रणनीतिक सडक निर्माणले सम्पूर्ण मुलुक जोडिदै छ । 'अर्थतन्त्रको आधार सवल र उत्थानशील पूर्वाधार' भन्ने मूल नीति लागु गर्दै अहिले मुलुकमा सडक पूर्वाधारको क्षेत्रमा उल्लेख्य काम भइरहेका छन् । रणनीतिक रुपमा पूर्वपश्चिम र उत्तर दक्षिणलाई जोड्ने राजमार्गका साथै अन्तराष्ट्रिय पहाडका एसियाली राजमार्ग निर्माण भइरहेको छ । बूटवलदेखि काकडभिट्टा, सिद्धबावा सुरुङ्गदेखि कालीगण्डकी कोरिडोर सम्म अहिले निर्माणका काम भइरहेका छन् । अहिले मुलुकभित्र रहेका सबै प्रकारका सडकको कुल लम्बाइ ८५ हजार ३५२ किलोमिटर पुगेको छ । मुलुकमा रहेका कुल सडकमध्ये स्थानीय सडकको लम्बाइ ६७ हजार २४६ किलोमिटर छ । यसमध्ये कालोपत्रे चार हजार ८०९ किलोमिटर, कच्ची (माटे) सडक ४८ हजार २२३ किलोमिटर र ग्राभेल १४ हजार २१४ किलोमिटर रहेका छन् । विसं २०४७ मा लोकतन्त्र पुनर्स्थापना भएपश्चात् सडक निर्माणले गति लिएकोमा २०५८ बाट २०६२ सालसम्म सडककालीन अवस्थामा केही सुस्त रह्यो । अहिले मुलुकभरि सबै प्रकारका सडकको कुल लम्बाइले छ अङ्कको आकडा पार गरेको छ । १६ औं आवधिक योजना (आर्थिक वर्ष २०८१/८२-२०८५/८६) अनुसार मुलुकभरि कुल एक लाख किलोमिटरभन्दा बढी सडक निर्माण हुने देखिन्छ । अहिले राष्ट्रिय सडक सञ्जालले ७७ वटै जिल्लाका सदरमुकाम जोडिएका छन् भने कालोपत्रे सडकले ७२ वटा जिल्लाका सदरमुकाम जोडिएका छन् ।

२०४६ सालसम्म (पञ्चायतकाल) मा १५ वटामा सीमित रहेकोमा अहिले राष्ट्रिय राजमार्गमा ८० वटा सडक सूचीकृत भएका छन् । राष्ट्रिय राजमार्गको पहिचान भएको लम्बाइ १४ हजार ९१३ किलोमिटर पुगेको छ । यसमध्ये करिब तीन हजार किलोमिटर निर्माण हुन बाकी छ । कालोपत्रे भएको र राष्ट्रिय राजमार्गको लम्बाइ सात हजार आठ सय किलोमिटर र चार लेन वा सोभन्दा बढी लेनका कालोपत्रे सडकको लम्बाइ करिब चार सय किलोमिटर पुगेको छ । मुलुकमा गणतन्त्र स्थापनापछि सडक सञ्जालको विकास अझ बढी तीव्र गतिमा भएको देखिन्छ ।

२०६४ सालसम्म मुलुकभरि कुल पाच हजार ४०२ किलोमिटर मात्र कालोपत्रे, खण्डाशिमत (ग्राभेल) सडक चार हजार ५२९

किलोमिटर र कच्ची (माटे) सडक सात हजार ८५१ किलोमिटर रहेको थियो भने अहिले मुलुकभरि १४ हजार २७८ किलोमिटर कालोपत्रे, १५ हजार ६३७ किलोमिटर ग्राभेल र ५१ हजार ९१९ कच्ची (माटे) सडक छन् । अहिले ५३० किलोमिटर निर्माणाधीन र दुई हजार ९८८ किलोमिटर सडक विभिन्न योजनामा रहेका छन् । विगत आठ वर्षको सडकसाग सम्बन्धित तथ्याङ्कले उने हो भने हरेक आवमा सडक निर्माण बढ्दै गएको छ ।

आव २०७४/७५ मा कुल ३० हजार ८८ किलोमिटर सडक निर्माण भएको थियो । यसमध्ये कालोपत्रे १३ हजार ७०७ किलोमिटर, ग्राभेल सात हजार २३१ किलोमिटर र कच्ची सडक नौ हजार १५० किलोमिटर निर्माण भएको थियो । त्यसैगरी आव २०७५/७६ मा कुल ३२ हजार ८७९ किलोमिटर सडक निर्माण भएकोमा कालोपत्रे १४ हजार ६९५ किलोमिटर, ग्राभेल आठ हजार ५९४ किलोमिटर र कच्ची सडक नौ हजार ५९० किलोमिटर निर्माण भएको सडक विभागले जनाएको छ । आव २०७६/७७ मा जम्मा ३३ हजार २४४ किलोमिटर सडक निर्माण भएको थियो । यसमध्ये कालोपत्रे १५ हजार ४२४ किलोमिटर, ग्राभेल आठ हजार ६२२ र कच्ची सडक नौ हजार १९८ किलोमिटर निर्माण भएको थियो । त्यसै गरी आव २०७७/७८ मा कुल ३३ हजार ७१६ किलोमिटर सडक निर्माण भएको थियो । यसमध्ये १६ हजार ६१४ किलोमिटर कालोपत्रे, आठ हजार १७१ किलोमिटर ग्राभेल र आठ हजार ९३१ किलोमिटर कच्ची सडक निर्माण गरिएको थियो ।

सडक विभागका अनुसार आव २०७८/७९ मा जम्मा ३३ हजार ९९६ किलोमिटर सडक निर्माण भएकोमा कालोपत्रे १७ हजार २३२ किलोमिटर, ग्राभेल सात हजार ८८८ किलोमिटर र कच्ची सडक आठ हजार ८७६ किलोमिटर निर्माण भयो । आव २०७९/८० मा कुल ३४ हजार २३९ किलोमिटर सडक निर्माण भएकोमध्ये १८ हजार ५२ किलोमिटर कालोपत्रे, सात हजार ६९६ ग्राभेल र आठ हजार ४९१ किलोमिटर कच्ची सडक निर्माण सम्पन्न भएको थियो ।

त्यसैगरी आव २०८०/८१ मा कुल ३५ हजार ४९० किलोमिटर सडक निर्माण गरिएकोमा कालोपत्रे १८ हजार ८०८ किलोमिटर, ग्राभेल आठ हजार २४ किलोमिटर र कच्ची सडक आठ हजार ६५८ किलोमिटर निर्माण गरिएको थियो । आव २०८१/८२ मा जम्मा ३६ हजार १३२ किलोमिटर सडक निर्माण भएकोमा कालोपत्रे १९ हजार १६३ किलोमिटर, ग्राभेल आठ हजार २०४ र कच्ची सडक आठ हजार ७६५ किलोमिटर गरिएको सडक विभागको तथ्याङ्कमा उल्लेख छ । राणा शासनको अन्त्यसम्म नेपालमा करिब

३७६ किलोमिटर (पाच किलोमिटर कालोपत्रे, ८३ किलोमिटर खण्डाशिमत (ग्राभेल) र २८८ किलोमिटर माटे) सडक निर्माण भएको विवरण भेटिएका छन् । सडक विभागका पूर्वमहानिर्देशक अर्जुनजंग थापाका अनुसार पञ्चायतकालमा राष्ट्रिय राजमार्गमा मात्र १५ वटा सडक सूचीकृत भएको थियो । त्यसै गरी ५१ वटा सहायक राजमार्ग थियो । नयाँ संविधानले राजमार्ग हुन सक्ने सडकलाई समावेश गरी ८० वटा राजमार्ग बनाएको हो । अहिले सहायक राजमार्ग छैनन् । मुलुकमा लोकतन्त्र र गणतन्त्र स्थापनासँगै पूर्वपश्चिम भूभागका साथै उत्तर दक्षिण भूभागलाई समेत जोड्नका लागि विभिन्न राजमार्ग र कोरिडोर निर्माण सुरु गरिएका छन् । मेची कोरिडोर, कोशी कोरिडोर, गल्छी-स्याफ्रुबेंसी-रसुवागढी सडक, कालीगण्डकी कोरिडोर, कर्णाली कोरिडोर, मेरी कोरिडोर र महाकाली कोरिडोर रहेका छन् । मुलुक सघीयतामा प्रवेश गरेपछि अहिले सडक विभागको कार्यक्षेत्र पनि परिवर्तन भएको छ ।

नेपालको संविधानको अनुसूची ५ को बुँदा नम्बर २० मा राष्ट्रिय यातायात नीति, रेल तथा राष्ट्रिय लोकमार्गको व्यवस्थापन गर्ने कार्य सङ्घको एकल अधिकार सूचीमा रहेको छ । साथै मन्त्रीपरिषद्को २०७६ जेठ ६ गतेको निर्णय अनुसार राष्ट्रिय लोकमार्गको सूची अद्यावधिक गरी सङ्घको कार्यसूचीमा सूचीकृत गरिएको हुँदा सडक विभागको मुख्य कार्यभार यिनै स्वीकृत भएका ८० वटा राजमार्ग (१४ हजार ९१३ किलोमिटर) मा सीमित भएको हो । पन्ध्र सय पुल निर्माण अहिलेसम्म सानाठुला गरी निर्माण सम्पन्न पुलको सङ्ख्या तीन हजार तीन सय पुगेको छ । यसमध्ये एक हजार पाच सयभन्दा बढी पुल मुलुकमा लोकतन्त्र आएपछि निर्माण भएका हुन् । सडक विभागका पूर्वमहानिर्देशक अर्जुनजंग थापा पञ्चायतकालमा राज्यसाग आफैले पुल निर्माण गर्ने आर्थिक र प्राविधिक क्षमता नरहेको बताउनुहुन्छ । ठुला पुल निर्माण गर्न विदेशीमाथि भर पर्नुपर्ने अवस्था थियो ।

मुलुकमा लोकतन्त्र र गणतन्त्र आएपछि ठुला पुल बनाउने क्षमता विकास भएको उहाँ बताउनुहुन्छ । पञ्चायतकालमा पूर्वपश्चिम राजमार्गमा कर्णालीपश्चिमका २२ वटा पुलको निर्माण बाकी नै थियो । मुलुकमा लोकतन्त्र आएपछि भारत सरकारको सहयोगमा ती पुल निर्माण भएका हुन् । मुलुकमा लोकतन्त्र तथा यातन्त्र आएपछि नेपाली इन्जिनियरद्वारा डिजाइन गरिएको दुधकोशी नदीमा १२० मिटर लामो 'सस्पेन्सन ब्रिज', मुग्लिङस्थित चितवन र तनहुँ जोड्ने त्रिशूली नदीमा एउटै स्पान भएको १२० मिटर लामो मुलुककै पहिलो आर्क पुल निर्माण, दाङ्गको राप्ती नदीमा ८६५.४२ मिटर को नेपालको दोस्रो सबभन्दा लामो पुल

निर्माण सम्पन्न भई सञ्चालनमा आएका छन् । सिग्नेचर ब्रिज का लागि दस स्थान पहिचान : पुल महाशाखाका अनुसार सिग्नेचर ब्रिज निर्माणका लागि मुलुकभरि १० वटा उपयुक्त स्थान पहिचान गरिएको छ । यसमध्ये नारायणी नदी (चितवन) मा सिग्नेचर पुल निर्माण सुरु भइसकेको छ । त्यसै गरी विजयपुर खोला (कास्की), रतुवाखोला (दमक), गछियाखोला (मोरङ्ग), तमोर नदी (धनकुटा), बागमती नदी (काठमाडौँ र रौतहट), तिनाउ नदी (बुटवल), रोहिणी नदी (भैरहवा), बकैया (मकवानपुर) स्थान पहिचान गरिएको पुल महाशाखाका प्रमुख ललितजन खनालले जानकारी दिनुभयो ।

पञ्चायतकालमा सुरुङ्गमार्ग र फ्लाई ओभर शून्य : पञ्चायतकालमा सडक सुरुङ्गमार्ग शून्य रहेकामा अहिले मुलुक सुरुङ्गमार्ग युगमा प्रवेश गर्न लागेको छ । यो वर्ष नै मुलुकले यातायातको क्षेत्रमा सुरुङ्गमार्ग र फ्लाईओभर सुरु गर्दै छ । सडक सुरुङ्गमार्गका रुपमा नागदुगाँ-सिस्नेखोला सुरुङ्गमार्ग, सिद्धबावा सुरुङ्गमार्ग, काठमाडौँ-तराई/मधेश द्रुतमार्ग सुरुङ्ग छिचोलिएर इनलाइन का काम भइरहेका छन् । यो वर्ष मुलुकका लागि सुरुङ्ग यातायात र फ्लाई ओभर प्रयोगका हिसावले नयाा प्रस्थानविन्दु बन्ने छ । २.६८८ किलोमिटर लम्बाइ रहेको नागदुङ्गा-सिस्नेखोला सुरुङ्गमार्गको ९० प्रतिशत काम सम्पन्न मई अहिले सुरुङ्गभित्र "लाइटिङ्ग", 'भेन्टिलेसन, कङ्क्रिट सडक निर्माणलगायतका काम भइरहेको छ । यस वर्षको तिहारसम्म सञ्चालनमा ल्याउने गरी तीव्र गतिमा यसको काम भइरहेको छ । त्यसै गरी छिचोलिसकिएको सिद्धबावा सुरुङ्गमार्ग २०८३ बाट मात्रै सञ्चालनमा आउने लक्ष्य लिइएको छ । यसै गरी यो वर्षबाट मुलुकको पूर्वाधार इतिहासमा पहिलो पटक ओभरपासबाट गाडी हुईकिने छन् । ललितपुरको ग्वाकोमा निर्माणाधीन ओभर पास अन्तिम चरणमा छ । मुलुकको सडक यातायातलाई सहज र सुलभबनाउने उद्देश्यसहित वर्तमान सरकारले सुरुङ्गमार्ग निर्माणलाई प्राथमिकतामा राखी यससम्बन्धी कार्यलाई तीव्रता दिइएको छ । त्यसै गरी थानकोट-चित्लाङ्ग, टोखा-छहरे, बिपीनगर-खुटिया-दिपायल, सिन्धुलीको खुर्कोट-चियावारी, ललितपुरको गोदावरीकुण्ड-मानेचौर खण्डमा सुरुङ्गमार्ग निर्माणका लागि सम्भाव्यता अध्ययन जारी रहेको सडक विभागले जनाएको छ । नवलपरासीको दाउन्ने, सिन्धुलीको खुर्कोट, दोलखाको लामावगर, कास्कीको हेम्जा, मकवानपुरको भीमफेदी-कुलेखानी, सूर्यविनायक-धुलिखेल सडकखण्डमा सुरुङ्गमार्ग निर्माणका लागि सम्भाव्यता अध्ययन प्रतिवेदन तयार बाँकी ६ पेजमा

जेसुम पुस्तक विमोचन

मध्यपुर थिमि- समृद्ध मध्यपुर समाजद्वारा प्रकाशित “जेसुम” नामक पुस्तक वर्तमान प्रधानमन्त्री के.पी.शर्मा ओलीकी धर्मपत्नी एवं समाजसेवी महिला राधिका शाक्यले उक्त पुस्तक सार्वजनिक गर्दै स्थानीय कला, संस्कृति र सम्पदाको चर्चा, परिचर्चा गर्ने जेसुम जात्रा मध्यपुर थिमि आइपुगेकोमा प्रशन्नता व्यक्त गर्दै शुभकामना व्यक्त गर्नुभयो।

कार्यक्रममा मध्यपुर थिमि नगरपालिकाका निवर्तमान नगरप्रमुख मदनसुन्दर श्रेष्ठ, जेसुमकी परिकल्पनाकार अनिता लामा, प्रेस कार्डिनल नेपालका अध्यक्ष बालकृष्ण बस्नेत, समृद्ध मध्यपुर समाजका अध्यक्ष श्याम होना श्रेष्ठ, पुस्तकका सम्पादन संयोजक ज्ञानराम श्रेष्ठ लगायतका अतिथि वक्ताहरूले जेसुमको अर्थ सौन्दर्य, समृद्धि वा गहना भएको बताउनु भयो।

जेसुम तामाङ भाषाको शब्द भएको जानकारी दिँदै जेसुमको यात्रा विगत लामो समयदेखि मुलुकका विभिन्न ऐतिहासिक, सांस्कृतिक नगरहरूमा पुगिसकेको कार्यक्रममा जानकारी दिइएको थियो।

पुस्तकमा वरिष्ठ पत्रकारहरू फूलमान बल, बालकृष्ण बस्नेत, अनन्त बाग्ले, ज्ञानराम श्रेष्ठ, घनश्याम खड्का, स्नेह सायमी, मथिनपाका निवर्तमान नगरप्रमुख

मदनसुन्दर श्रेष्ठ, नविनप्रकाश श्रेष्ठ, महिला नेतृ एवं समाजसेवी उत्तरा नेपाल, रती थापा श्रेष्ठ, जेसुमकी परिकल्पनाकार अग्रणी महिला अनिता लामा लगायतको लेख, रचना, कविता र साहित्य समेटिएको छ। ७० पेजको पुस्तकको मूल्य रु.२ सय राखिएको छ। उक्त पुस्तक मध्यपुर थिमि नपा ४ कमेरोटार स्थित नेपाल कराते एकेडेमीको हलमा विमोचन गरिएको थियो।

कार्यक्रम पश्चात नेवा: परम्परा अनुसार अतिथिहरूलाई नेवा: भव्य खुवाउनु भएको थियो।

अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा नेपालको छवि

बिगेकोप्रति डा. महेशमान श्रेष्ठको चिन्ता

केके मानन्धर

नागरिक अगुवा डा. महेशमान श्रेष्ठले अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा नेपालको छवि बिगेकोप्रति चिन्ता व्यक्त गर्नुभएको छ। नेवा: मिसा ग्वहालि पुच: र नेवा: ग्वहालि पुच: काठमाडौं महानगर वडा नं. २६ ले गरेको क्षमता विकास प्रशिक्षण कार्यक्रममा उहाले देशप्रतिको चिन्ता व्यक्त गर्नुभएको हो।

राजनीतिक दलभित्रका विकृत नेता र सोही आचारण भएका कर्मचारीले भ्रष्टाचारमाफत कुशासन गरेर देश बिगारेको डा. श्रेष्ठको आरोप छ। कार्यक्रममा उहाले नेपाली कांग्रेस, नेकपा एमाले, माओवादी लगायतका दलले गलत प्रवृत्तिका नेता कार्यकर्तालाई संरक्षण दिएकोप्रति आक्रोस पोख्नु भयो। ‘अब देशलाई माया गर्ने देशभक्तहरूको संयुक्त मोर्चा

बनाउनु पर्छ। सो मोर्चालाई भाषण कलासागै अन्य विविध पक्षको प्रशिक्षण दिएर सहि शासन प्रणाली लागू गराउने तर्फ अग्रसर बनाउनुपर्छ।’ डा. श्रेष्ठको भनाइ छ।

हुन पनि विविसी, सीएनएन, अलजजिरा, फोक्स न्यूजहरूमा पछिल्लो समय नेपालमा व्याप्त र हेको भ्रष्टाचार सम्बन्धिको समाचार प्रसारण भएका छन्। यसले गर्दा नेपालको छवि अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा बिगेको छ।

डा. श्रेष्ठले भ्रष्ट नेताहरूको ठाउँमा इमान्दार, सक्षम र देशलाई सच्चा माया गर्ने नेताहरूको आवश्यकता रहेको बताउनुभएको छ। उहाले पछिल्लो समय नया पुस्ताको मातृभाषाप्रतिको विकर्षणप्रति चिन्ता व्यक्त गर्दै नेपालभाषा क्लब, आदिवासी नेवा:

राजनीतिक अभियान, नेवा: ग्वहालि पुच: र नेवा: मिसा ग्वहालि पुच:ले भाषा संरक्षणमा दिँदै आएको योगदानको चर्चा गर्नुभयो।

सामाखुसीस्थित प्रज्ञा स्कूलको हलमा सुरु भएको पाक्षिक प्रशिक्षण कार्यक्रममा उद्घोषण, औपचारिक कार्यक्रममा सिलसिला मिलाएर बोल्ने शैली, संस्था सञ्चालनको तरिका सम्बन्धिको तालिम दिइनेछ। ग्वहालि पुच:ले यसअघि कीर्तिपुर, तारकेश्वर नगर पालिकाको मनमैजु, फुटुङ, धर्मस्थली, भक्तपुरको थिमि, टोखा, काठमाडौंका विभिन्न टोलमा प्रशिक्षण कार्यक्रम सम्पन्न गरेको छ। कार्यक्रममा महानगर पालिकाभित्रका विभिन्न वडाका जनप्रतिनिधि, समाजसेवी, शिक्षासेवी, गृहिणी लगायत सहभागी थिए।

परिवारका सदस्य कस्ले किङ्नी दान दिन सकिन्छ ? शेयर गरौं

1. पति/पत्नी	15. नन्द
2. छोरा / छोरी	16. सौतेनिबुवा / सौतेनिआमा
3. बुवा /आमा	17. सासु / ससुरा
4. धर्मपुत्र/धर्मपुत्री	18. ककाससुरा / काकासासु
5. धर्मपुत्र/धर्मपुत्री	19. बाजे / बजे
राख्ने बुवा /आमा	20. नाती / नातिनी
6. दाई / भाउजु	21. मामा / माइजु
7. भाई/बुहारी	22. भान्जा / भान्जी
8. काका /काकी	23. फुपु फुपाजु
9. ठुलोबुवा /ठुलीआमा	24. भ्दा / भ्दै
10. सनोबुवा /सानोआमा	25. ज्वाई/जेठान
11. दिदि/बाहिनी	26. भिनाजु
12. देवर / देउरानी	27. भतिजा / भतिजी
13. जेठाजु / जेठानी	
14. साला / साली	

Cr. Kathmandu Medical College Public Ltd.

Our Features:

- Montessori Education System
- Quality Education By Qualified Teachers
- Psychological Dealing With The Students
- Homely Atmosphere.
- Earthquake Resistance, Zero Floor Structure
- Audio Visual Classes.
- Theme Based Educational Tour.
- Holistic Development Through Integrated Activities.
- Outdoor & Interactive Classes.
- Quality Art Materials & Artistic Projects.
- Door to Door Transportation.
- Hygienic, Nutritious Food With Full Time Staff & Cleaning Maids.

"Education for Universal Awareness & Prosperity..."

Helio Montessori School

Madhyapur Thimi, Gathaghar Chwok
01-6633847, 9767924600
helio.kinder001@gmail.com

ADMISSION OPEN

Toddlers to Three

शंखधर बैक्चेट

मध्यपुर थिमि नपा-४, शंखधर चोक, फोन: ५०९३४८८

श्यामसुन्दर श्रेष्ठ, मो. ९८४९४९६९९९, पुरुषोत्तम श्रेष्ठ, मो. ९८४९३६८५३५

डिजिटल साउण्ड सिस्टम एवं अत्याधुनिक सुविधा सहित रमणीय वातावरणमा विवाह, ब्रतबन्ध, जन्मदिनलगायत अन्य शुभकार्य, गोष्ठी, सेमिनार, विविध कार्यक्रम एवं प्रदर्शनीका लागि सधैं सम्भन्नु होला ।

संस्थापक सल्लाहकार: गोकुल बस्नेत, सल्लाहकारहरू: कृष्णलाल गोजा श्रेष्ठ, कृष्णकुमार प्रजापति, मदनकृष्ण श्रेष्ठ, राजेन्द्रमान श्रेष्ठ, चन्दनकृष्ण श्रेष्ठ
काबुजी सल्लाहकार: तुर्लाल श्रेष्ठ प्रकाशक/सम्पादक: बाबुकाजी श्रेष्ठ, सम्पादक: राजेन्द्र श्रेष्ठ, प्रधान सम्पादक: सागर गुरगार्ड, मुख्य व्यवस्थापक: प्रविना श्रेष्ठ प्राविधिक व्यवस्थापक: प्रविन श्रेष्ठ
समाचारदाता: सुमन श्रेष्ठ र हरिबहादुर श्रेष्ठ, निर्देशक: कृष्णकाजी मानन्धर, सह-निर्देशक: चन्द्रकृष्ण (गोपाल) श्रेष्ठ, मुद्रण: स्वस्तिक प्रिण्टिङ प्रेस, मध्यपुर थिमि
सम्पर्क: ०१-५०९३६०५, ९८४९२२३०३३, ९८४९५९२९५ Email: themmring2060@gmail.com, themmring@yahoo.com